

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΥΠΟΥ τῆς 10ης Ἰανουαρίου 2001

Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος ἐκφράζει τὴν ἀνησυχία τῆς ἀναφορικὰ μὲ τὴν διαρκῶς διογκουμένη κακοποίηση τῆς ἐλληνικῆς γλώσσας καὶ τὴν ὁσημέραι ἐπικράτηση τῆς χρήσης λατινικῶν χαρακτήρων στὴν γραφὴ τῆς.

Ἡ ἐλληνικὴ γλῶσσα ἀποτελεῖ τὸ λεπτεπίλεπτο ἐκφραστικὸ ὄργανο, στὸ ὁποῖο γράφτηκαν τὰ ὑψηλότερα διανοήματα τοῦ παγκοσμίου πνεύματος, τὰ ἀριστουργήματα τῆς κλασσικῆς λογοτεχνίας, ὁ Ὅμηρος, οἱ Τραγικοί, ὁ Εὐαγγελικὸς λόγος, ἡ Βυζαντινὴ καὶ Μεταβυζαντινὴ ποίηση καὶ λογοτεχνία, τὰ ἔργα τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας, τὰ κείμενα τῶν λαϊκῶν διδάχων τῆς Τουρκοκρατίας, ἡ νεοελληνικὴ γραμματεία. Καὶ ἡ γλῶσσα αὐτὴ σὲ ὅλες τὶς ἐποχὰς καὶ τὶς μορφές τῆς γραφόταν μὲ τὸ ἐλληνικὸ ἀλφάβητο, τὸ μόνον τὸ ὁποῖο πλήρως τὴν ἐκφέρει. Κατὰ καιροὺς ἔγιναν διάφορες ἀπόπειρες τὸ ἀλφάβητο αὐτὸ νὰ ἀντικατασταθεῖ, ἰδίως μὲ τὸ λατινικόν, ὅπως, ὅταν μὲ τὴν ἔνταξη τῆς Ἑλλάδος στὴν Εὐρωπαϊκὴ Κοινότητα, καθὼς ἦταν τὸ μόνον ποὺ δὲν εἶχε λατινικοὺς χαρακτήρες, δημιουργήθηκαν στὴν χρῆση τοῦ ἀπὸ τὰ ἐπίσημα ὄργανά τῆς προβλήματα ἐνσωμάτωσης, ποὺ ὅμως ξεπεράστηκαν καὶ σήμερα ἡ ἐλληνικὴ μαζὶ μὲ τὸ ἀλφάβητό τῆς εἶναι μία ἀπὸ τὶς ἐπίσημες γλῶσσες τῆς Κοινότητος. Ἀνάλογα προβλήματα ὑφίστανται καὶ στὴ χρῆση τοῦ διαδικτύου, ἀλλὰ καὶ τοὺς ὑπολογιστὲς (π.χ. πολυτονικὸ - μονοτονικὸ σύστημα κ.λπ.), τὰ ὁποῖα ὅμως ἀντιμετωπίζονται. Σὲ μιὰ φάση, ὅταν πρὶν τὴ χρῆση τῶν τηλεομοιοτύπων, χρησιμοποιοῦνταν τὰ λεγόμενα «Τέλεξ» εἶχε δημιουργηθεῖ σοβαρότατο ζήτημα μὲ τὴν ἀπόδοση τοῦ ἐλληνικοῦ ἀλφαβήτου. Τὰ τελευταῖα χρόνια, ἐντούτοις, παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι ὑφίστανται δύο νόμοι ψηφισθέντες ἐπὶ ὑπουργίας τῶν ἀειμνήστων Γεωργίου Πλυτᾶ καὶ Μελίνας Μερκούρη ἐπικεφαλῆς τοῦ Ὑπουργείου Πολιτισμοῦ, ἰδίως στὶς τουριστικὰς περιοχάς,

ἀλλὰ καὶ γενικότερα, ἔχουν πολλαπλασιασθεῖ οἱ ξένες ἐπιγραφές, ἀκόμη καὶ ἐλληνικὲς ὀνομασίες γράφονται μὲ λατινικοὺς χαρακτήρες. Τράπεζες, διάφορες ἐπιχειρήσεις, ἐμπορικὰ καταστήματα, ἀποδίδουν λέξεις τῆς ἐλληνικῆς γλώσσας μὲ τὸ λατινικὸ ἀλφάβητο. Τὸ φαινόμενο ἔχει προσλάβει μεγάλες διαστάσεις. Ὑπάρχουν περιοχὲς ὅπου οἱ ἐλληνικὲς ἐπιγραφὲς ἀποτελοῦν ἐξαιρέσεις. Σκοπιμότητες οἰκονομικοῦ χαρακτήρα, ἐπιπολαιότητες, ξιπασμὸς συχνὰ δημιούργησαν αὐτὴν τὴν κατάστασιν. Ἔτσι τὰ λεγόμενα «φραγκοχιώτικα» ξαναγύρισαν.

Μὲ τὸν ὅρο αὐτὸ ἦταν γνωστὰ τὰ βιβλία ποὺ ἦταν γραμμένα στὴν ἐλληνικὴ γλῶσσα, ἀλλὰ τυπωμένα μὲ λατινικοὺς χαρακτήρες. Τὸ πρῶτον ποὺ γνωρίζομε τυπώθηκε τὸ 1595 στὴ Βενετία καὶ εἶχε τίτλον: «*Διδασκαλία Χριστιανική. Εἰς τὴν ὁποίαν ὁ Διδάσκαλος ἐρωτᾷ καὶ ὁ μαθητὴς ἀπολογᾶται. Καμωμένη ἀπὸ τὸν πατέρα Ἰάκωβον Λεδέσμα, θεολόγον τῆς συντροφίας τοῦ Ἰησοῦ καὶ γυρισμένη εἰς τὸ Ρωμαϊκὸν [Ἑλληνικὸν] διὰ μέσου τοῦ πατρὸς Βιγκεντίου Καστανιόλα τῆς ὁμοίας συντροφίας*». Μὲ λατινικοὺς χαρακτήρες: «*Didaskalia Cristianiki is tin oropian ...*» κ.λπ. Καταγράφεται ἀπὸ τὸν Εὐγένιον Δαλέζιο στὴν Ἀναλυτικὴ Βιβλιογραφία τῶν θρησκευτικῶν ἔργων στὴν ἐλληνικὴ, τυπωμένων μὲ λατινικοὺς χαρακτήρες ποὺ δημοσίευσε τὸ 1961 στὸν Θ' τόμον τῶν «*Μικρασιατικῶν Χρονικῶν*» (σσ. 385-498). Ὁ Λεδέσμα «*τῆς συντροφίας τοῦ Ἰησοῦ*» ἦταν Ἰησουΐτης. Ἡ ἐγκατάστασις Ἰησουϊτῶν στὴ Χίο τὸ 1590, μὲ τὴν λειτουργίαν σχολείου, ὅπου δίδασκε ὁ Λεδέσμα, ὁδήγησε σὲ προσηλυτισμὸ Ὁρθόδοξων μαθητῶν, ποὺ ἐξακολουθοῦσαν νὰ ὁμιλοῦν τὴν ἐλληνικὴν. Γι' αὐτὸ στοιχειοθετοῦσαν τὰ κείμενα στὴν ἐλληνικὴ γλῶσσα, ἀλλὰ μὲ λατινικὰ στοιχεῖα ποὺ διέθετε τὸ τυπογραφεῖον τους. Ἀπὸ τὴ Χίο, τὰ «φραγκοχιώτικα», πέρασαν στὴ Σμύρνη, ὅπου δημιουργήθηκε ὁ «φραγκομαχαλᾶς» καὶ ἀπὸ ἐκεῖ στὴν Κωνσταντινούπολιν (βλ. Φ. Φάλβου: «*ὁ Φραγκομαχαλᾶς τῆς Σμύρνης καὶ τὰ φραγκοχιώτικα βιβλία*», Μι-

κρασιατικά Χρονικά, Τόμος Ζ', 1959, σσ. 212-223). Ἀντίθετα μὲ τὰ «καραμανλίδικα» ποὺ τυπώονταν ἀπὸ τὸ 1718 καὶ μετὰ στὴν τουρκικὴ γλῶσσα, ἀλλὰ μὲ ἑλληνικοὺς χαρακτήρες γιὰ τὴ χρῆση τῶν Ἑλλήνων τῆς Καραμανίας τῆς Μικρᾶς Ἀσίας (Καραμανλῆδες), στὴν τόνωση τῆς Ὁρθόδοξου πίστεως τῶν ὁποίων ἀπέβλεπαν, τὰ «φραγκοχιώτικα» ἐκδίδονταν ἀπὸ τοὺς Ἰησουῖτες καὶ ὑπηρετοῦσαν τὸ Ρωμαιοκαθολικὸ δόγμα καὶ τὴν Οὐνία. Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ τυπώνουν ὥς σήμερα οἱ Οὐνῖτες στὴ Σικελία κ.λπ. τὰ λειτουργικὰ τους βιβλία, δηλαδὴ τὰ Ὁρθόδοξα Ἑλληνικά Κείμενα μὲ λατινικοὺς χαρακτήρες. Ὄταν ἐπὶ Πατριάρχῃ Κυρίλλου Λούκαρη, ποὺ ἀνέβηκε στὸν Οἰκουμενικὸ Θρόνο τὸ 1620, ὁ Νικόδημος Μεταξᾶς μετέφερε στὴν Κωνσταντινούπολη Ἑλληνικὸ Τυπογραφεῖο (μὲ ἑλληνικὰ στοιχεῖα), γιὰ νὰ τυπωθοῦν βιβλία στὴν ἑλληνικὴ, ποὺ θὰ φώτιζαν τὸ Γένος, οἱ Ἰησουῖτες ποὺ εἶχαν ἐγκαταστήσει πολὺγλωσσο τυπογραφεῖο μὲ ἑλληνικὸ τμῆμα γιὰ νὰ ἀσκήσουν τὴν προπαγάνδα τους, διέβαλαν τὴν προσπάθεια στὴν Ὑψηλὴ Πύλη, ἡ ὁποία ἔστειλε ὄργανά της καὶ κατέστρεψαν τὸ τυπογραφεῖο τοῦ Μεταξᾶ, ποὺ δὲν λειτούργησε ποτέ. Ἑλληνικὸ Τυπογραφεῖο στὸν Ἑλλαδικὸ χώρο λειτούργησε μόλις τὸ 1759 στὴ Μονὴ Μεγίστης Λαύρας τοῦ Ἁγίου Ὁρους ἀπὸ τὸν Θάσιο Σωτήρη Δούκα. Καὶ τὸ πρῶτο βιβλίον ποὺ ἔβγαλε ἦταν ἡ «*Ἐκλογή ψαλτηρίου τοῦ παντός*» τοῦ Νεόφυτου Κausοκαλυβίτη.

Στὴν ἐλεύθερῃ Ἑλλάδα τὸ φαινόμενο δυστυχῶς διογκώνεται καὶ ὁ κίνδυνος ἐξοβελισμοῦ τοῦ ἑλληνικοῦ ἀλφαβήτου εἶναι προφανές. Δὲν φθάνει μόνο νὰ ἐφαρμοσθεῖ ἡ ὑπάρχουσα νομοθεσία, ἀλλὰ νὰ γίνῃ εὐρύτατα ἀντιληπτὸ ὅτι θὰ ὑπάρξουν, ἂν δὲν ἀνασχεθεῖ, σοβαρότατες ἐπιπτώσεις στὴ γλῶσσα καὶ τὴν παράδοση τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

(Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου)

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ τῆς 11ης Ἰανουαρίου 2001

Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος μὲ αἴσθημα ποιμαντικῆς ἀνησυχίας ἀλλὰ καὶ εὐθύνης πρὸς τὸ φιλόχριστο πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐν πνεύματι ἀγάπης καὶ ἐκτιμῆσεως πρὸς

τοὺς Μοναχοὺς, ἀφοῦ συνεζήτησε γιὰ τὸ θέμα ποὺ προέκυψε πρόσφατα ἀπὸ τὴν παρουσία καὶ δραστηριότητα μέσα στὸν κόσμον ὀρισμένων Μοναχῶν, οἱ ὁποῖοι χρησιμοποιοῦν γιὰ τὴν μετάδοση τοῦ μηνύματος τοῦ Χριστοῦ στὴ σύγχρονη κοινωνία καὶ ἰδίως στὴ νεότητα, διάφορες καινοφανεῖς μεθόδους πρὸς τὸ μοναχικὸ καὶ ἐκκλησιαστικὸ ἥθος, αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκη νὰ καταθέσει τὴν ἀγωνία της γι' αὐτοῦ τοῦ εἴδους τὴν δραστηριότητα, ἡ ὁποία δὲν συνάδει οὔτε πρὸς τὴ μακραίωνη μοναχικὴ παράδοση τῆς Ὁρθόδοξίας οὔτε πρὸς τὴν σεμνότητα καὶ τὴν διάκριση ποὺ πρέπει νὰ χαρακτηρίζουν τὸ Ὁρθόδοξο μοναχικὸ ἰδεῶδες καὶ προκαλεῖ σὲ ἀρκετὲς περιπτώσεις προβληματισμὸ καὶ σκανδαλισμὸ στὸ φιλόχριστο πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας.

Οἱ ἑκατοντάδες Μοναχοὶ καὶ Μοναχές τῆς Ἐκκλησίας μας ζώντας τὸν βίον τῆς ἀσκήσεως, τῆς προσευχῆς, τῆς συνεχοῦς λατρείας τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς προσφορᾶς πρὸς τὸν συνάνθρωπον, σὲ συνεργασία μὲ τοὺς κατὰ τόπους Μητροπολίτες, ἐπιτελοῦν σὺν τοῖς ἄλλοις σπουδαίότατο πνευματικὸ ἔργο. Ἀπαραίτητη προϋπόθεση γιὰ τὴν καρποφορία τοῦ ἔργου αὐτοῦ εἶναι ἡ πραγματοποιήσῃ του μέσα στὰ πλαίσια τῆς ὀρθόδοξης παράδοσης καὶ μακριὰ ἀπὸ κάθε πνεῦμα ἐκκοσμίκευσης καὶ αὐτόνομης προβολῆς.

(Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου)

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ τῆς 12ης Ἰανουαρίου 2001

Βαθύτατη πίκρα καὶ ἔντονη ἀνησυχία προκάλεσε σὲ ὅλους ἡ εἴδηση ποὺ μεταδόθηκε τίς ἡμέρες αὐτὲς ἀπὸ τὰ Μέσα Ἐνημέρωσης καὶ ἀναφέρεται στὸ γεγονὸς ὅτι μεγάλος ἀριθμὸς συνανθρώπων μας, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ Ἑλληνες στρατιῶτες μέλη τῆς Ἑλληνικῆς Εἰρηνευτικῆς Ἀποστολῆς στὴ Βοσνία καὶ τὸ Κόσσοβο, προσεβλήθη ἀπὸ ἀνίατες ἀσθένειες καὶ ταυτόχρονα κινδύνευσε ἡ ὑγεία μεγάλου μέρους τοῦ λαοῦ ἀπὸ τὴν μόλυνση τοῦ περιβάλλοντος ἡ ὁποία προκλήθηκε ἀπὸ τοὺς βομβαρδισμοὺς ποὺ πραγματοποιήθηκαν στὴ Σερβία μὲ ὅπλα ποὺ περιέχουν ἀπεμπλουτισμένο οὐράνιο.

Ἡ Ἐκκλησία μὲ ὀδύνη διαπιστώνει γιὰ μία ἀκόμη φορὰ ὅτι «οἱ δοκοῦντες ἄρχειν τῶν ἔθνων» ἀγνοοῦν ἢ ἀρνοῦνται νὰ ἀναγνωρίσουν ὅτι κάθε ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος εἶναι «εἰκὼν τῆς

ἀρρήτου δόξης» τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ, ἀξίζει τοῦ σεβασμοῦ, τῆς τιμῆς καὶ τῆς προστασίας καὶ ἀπὸ τὰ Κράτη καὶ ἀπὸ τοὺς Διεθνεῖς Ὄργανισμούς περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλο συμφέρον στὸν κόσμο. Ἡ ἐνανθρώπηση τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ καὶ τὸ ἐκούσιο Πάθος του γιὰ τὴ σωτηρία τῶν ἀνθρώπων ἀποτελοῦν ἀναμφίλεκτο δεῖγμα τῆς ἀγάπης καὶ τῆς μέριμνας τοῦ Παναγάρχου Θεοῦ γιὰ τὸ πλάσμα Του. Ἀπὸ τὸ φρόνημα τῆς φιланθρωπίας τοῦ Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐμφορουμένη ἡ Ἐκκλησία μας διαμαρτύρεται ἔντονα ἐναντίον τῆς χρήσεως ὅπλων ποὺ περιέχουν ἀπεμπλουτισμένο οὐράνιο ἢ φονικὲς χημικὲς οὐσίες, εὐχομένη διαρκῶς νὰ μὴ γίνωνται πόλεμοι μεταξὺ τῶν λαῶν.

Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο δὲν μπορούμε νὰ σιωπήσουμε μπροστὰ σὲ αὐτὴ τὴν κατάφωρη ἀπαξία καὶ παραβίαση τῶν δικαιωμάτων τῶν ἀνθρώπων γιὰ τὴν ἀσφάλεια καὶ τὴν προστασία τῆς ζωῆς τους. Ἡ φωνή μας εἶναι φωνὴ ποιμένων θλιβομένων καὶ πενθούντων γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση αὐτῆ τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου, τὸ ὁποῖο ἐκλαμβάνεται ὄχι ὡς τὸ «κατ' εἰκόνα καὶ καθ' ὁμοίωσιν Θεοῦ» δημιούργημα Αὐτοῦ ἀλλ' ὡς ἀντικείμενο ποὺ ἐκτιμᾶται σύμφωνα μὲ τὶς ἐπιδιώξεις τῶν ἰσχυρῶν ποὺ κατεξουσιάζουν τὰ Ἔθνη ἀλλὰ δὲν συμφωνοῦν μὲ τὸ θεῖο θέλημα.

Γιὰ τὸ λόγο αὐτό, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, διακρίνοντας τὶς συνέπειες αὐτῶν τῶν ἐνεργειῶν, ποὺ δὲν στεροῦνται δόλου, δέεται καὶ δυσωπεῖ τὸν Ἀρχοντα τῆς εἰρήνης καὶ Κριτὴ τῆς δικαιοσύνης, γιὰ τὴν εἰρήνη τοῦ σύμπαντος κόσμου, ὥστε *«ἤρεμον καὶ ἡσύχιον βίον διάγωμεν ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ σεμνότητι»*.

(Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας)

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΥΠΟΥ τῆς 18ης Ἰανουαρίου 2001

Μετὰ ἀπὸ ἀπόφαση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος, συνοδευόμενος ἀπὸ τοὺς Σεβασμιωτάτους Συνοδικοὺς Ἀρχιερεῖς Λαγκαδᾶ κ. Σπυρίδωνα, Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως κ. Διονύσιο καὶ Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας κ. Ἀμβρόσιο, τὸν Θεοφιλέστατο Ἐπίσκοπο Θερμοπυλῶν κ. Ἰωάννη, τὸν Ἀρχιγραμματέα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Πανοσιολογιώτατο Ἀρχιμανδρίτη κ. Θεολόγο Ἀποστολίδη καὶ ἄλλους

Κληρικούς καὶ Λαϊκοὺς ὑπηρεσιακοὺς παράγοντες, μεταβαίνει τὸ Σάββατο 20 Ἰανουαρίου 2001 στὸ Κόσσοβο. Ἡ ἐπίσκεψη αὐτὴ ἀποφασίσθηκε μετὰ τὶς τελευταῖες ἀποκαλύψεις γιὰ τὴν μόλυνση τοῦ περιβάλλοντος τῆς περιοχῆς ἐξ αἰτίας τῶν ἐπισυμβάντων κατὰ τὴν παρελθούσαν διετίαν βομβαρδισμῶν μὲ βόμβες ἀπεμπλουτισμένου οὐρανοῦ καὶ τὴν ἀναστάτωση ποὺ ἔχουν προκαλέσει πληροφορίες ἀναφορικὰ μὲ τὴν υἰεία ὧν διαμένουν στὶς βομβαρδισμένες περιοχές. Σκοπὸς αὐτῆς τῆς ἐπισκέψεως τοῦ Μακαριωτάτου καὶ τῆς Συνοδείας του εἶναι νὰ ἐκδηλωθεῖ τὸ ἐνδιαφέρον τῆς Ἐκκλησίας καθὼς καὶ ἡ ποιμαντικὴ εὐαισθησία Της γιὰ τοὺς Ἑλλήνες στρατιῶτες καὶ τοὺς ἄλλους ὑπηρεσιακοὺς παράγοντες, ποὺ βρίσκονται στὴν περιοχὴ αὐτή.

Ὁ Μακαριώτατος καὶ ἡ Συνοδεία του θὰ φθάσουν γύρω στὶς 9 π.μ. (ὥρα Κοσσόβου) μὲ εἰδικὴ πτήση, στὴν Πρίστινα καὶ θὰ ἐπισκεφθοῦν τὸν Διοικητὴ τῆς ἐκεῖ Ἑλληνικῆς Ταξιαρχίας Ταξίαρχο κ. Βαφειάδη, ὁ ὁποῖος μετὰ τὴν Δοξολογία ποὺ θὰ τελεσθεῖ στὸν Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Στρατοπέδου, θὰ ἐνημερώσει τὴν Ἀντιπροσωπεία τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας σχετικὰ μὲ τὶς συνθήκες ποὺ ἐπικρατοῦν ἐκεῖ καὶ θὰ τοὺς ξεναγήσει στοὺς χώρους τῆς Ταξιαρχίας, ὅπου ὁ Μακαριώτατος θὰ μιλήσει πρὸς τοὺς Ἑλλήνες στρατιῶτες καὶ τοὺς ἄλλους ὑπηρεσιακοὺς παράγοντες ποὺ ὑπηρετοῦν στὴν περιοχὴ.

Κατόπιν ἡ ἀντιπροσωπεία τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας θὰ μεταβεῖ στὸ Στρατόπεδο «Ρήγας Φεραῖος» στὸ Uroasenac, ὅπου θὰ ξεναγηθεῖ στοὺς χώρους καὶ θὰ συνομιλήσει μὲ τὴ Διοίκηση, τοὺς στρατιῶτες καὶ τὸ προσωπικὸ τῆς ἐκεῖ Ἑλληνικῆς Δυνάμεως.

Στὴ συνέχεια κατὰ τὸ πρόγραμμα, γύρω στὸ μεσημέρι, θὰ μεταβοῦν στὸ ἱστορικὸ Μοναστήρι τῆς Γρατσάνιτσα καὶ θὰ ἔχουν συνομιλίες μὲ τὸν Μακαριώτατο Πατριάρχην τῶν Σέρβων κ. Παῦλο. Κατόπιν προβλέπεται συνάντηση τοῦ Μακαριωτάτου καὶ τῆς Ἀκολουθίας του μὲ τὸν κ. Ἱμπραῆμ Ρουγκόβα, Ἡγέτη τῶν ἀλβανοφώνων τοῦ Κοσσόβου.

Ἡ ἀντιπροσωπεία τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας θὰ ἐπιστρέψει στὴν Ἀθήνα τὸ βράδυ τῆς ἴδιας ἡμέρας.

(Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου)

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΥΠΟΥ τῆς 18ης Ἰανουαρίου 2001

Συνήλθε ὑπὸ τὴν προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ, ἀπὸ 9ης ἕως 11ης Ἰανουαρίου ἐ.ἔ., στὴν τακτικὴ κατὰ μῆνα Συνεδρία τῆς ἡ Διαρκῆς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Κατὰ τὶς Συνεδριάσεις:

Α. Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, ἐνημέρωσε τὰ μέλη τῆς Δ.Ι.Σ.:

– Πὰ τὴν ἐκδημία τοῦ Μακαριστοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κυροῦ Διοδώρου καὶ γιὰ τὴν ἐξόδιο Ἀκολουθία του.

– Πὰ τὶς ἐπισκέψεις τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ποὺ πρόκειται νὰ γίνουν στὶς Ἐκκλησίες Ρωσίας, Σερβίας καὶ Κύπρου.

– Πὰ τὶς προσκλήσεις ποὺ ἔχουν γίνει στὸν Προκαθήμενο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος γιὰ νὰ ἐπισκεφθεῖ τὴν Ἐκκλησία τῆς Ἀρμενίας καὶ τὸ Ἰράν.

– Πὰ τὶς Διορθόδοξες Λειτουργίες ποὺ τελέσθηκαν στὴν Κωνσταντινούπολη καὶ στὴν Νίκαια (25 καὶ 26 Δεκεμβρίου 2000) κατὰ τὴν λήξη τῶν ἑορτῶν ποὺ διοργάνωσε τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο γιὰ τὸ Ἱερὸ Ἰωβηλαῖο τῶν 2000 ἐτῶν ἀπὸ τὴν Γέννηση τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

– Πὰ τὴν συνάντηση μὲ τοὺς ἐκπροσώπους τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων, προκειμένου νὰ λάθουν εἰδικὲς ὁδηγίες γιὰ τὴν περαιτέρω πορεία τῆς διαδικασίας συλλογῆς ὑπογραφῶν γιὰ τὸ θέμα τῶν ταυτοτήτων.

– Πὰ τὸ αἶτημα τῆς Βουλγαρικῆς Ἐκκλησίας περὶ ἀνεγέρσεως Ἱεροῦ Ναοῦ στὴν Θεσσαλονίκη, πρὸς ἐξυπηρέτηση τῶν Βουλγάρων ποὺ βρίσκονται καὶ κατοικοῦν στὴν Συμπρωτεύουσα.

– Πὰ θέματα σχετικὰ μὲ τὸ ἀκίνητο ποὺ ἀγοράστηκε στὶς Βρυξέλλες, προκειμένου νὰ χρησιμοποιηθεῖ ὡς Γραφεῖο τῆς ἐκεῖ Ἀντιπροσωπείας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

– Πὰ τὶς ποικίλες καὶ προκλητικὲς δραστηριότητες τοῦ Ἀρχιμανδρίτου κ. Νεκταρίου Μουλατσιώτη καὶ μελῶν τῆς Ἀδελφότητός του.

– Πὰ τὴν συνάντηση μὲ τὴν Πρόεδρο τοῦ «ΑΘΗΝΑ 2004», κ. Γιάννα Ἀγγελοπούλου - Δασκαλάκη.

– Πὰ τὴν ἐκλογή τοῦ Πανοσιολογιώτατου Ἀρ-

χιμανδρίτου κ. Σεραφεῖμ Μεντζελοπούλου, μέχρι πρό τινος Γραμματέως τοῦ Συνοδικῶν Δικαστηρίων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὡς Ἐπισκόπου Χριστιανουπόλεως, Βοηθοῦ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Αὐστραλίας.

Β. Κατὰ τὴν διάρκεια τῶν ἐργασιῶν τῆς ἡ Δ.Ι.Σ. ἀπεφάσισε:

– Νὰ ἀφιερωθεῖ τὸ ἔτος 2001 στὰ 180 χρόνια ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴ Ἐπανάσταση τοῦ 1821 καὶ νὰ προγραμματισθοῦν διαφορὲς ἐκδηλώσεις.

– Νὰ προγραμματισθοῦν ἐκδηλώσεις κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ τρέχοντος ἔτους γιὰ τὴν συμπλήρωση τῶν 90 χρόνων ἀπὸ τὸ θάνατο τοῦ Ἀλέξανδρου Παπαδιαμάντη.

– Νὰ γίνουν οἱ ἀπαραίτητες ἐνέργειες ὥστε σὲ συνεργασία μὲ τὸ Ἰνστιτοῦτο Ἐπιμόρφωσης τοῦ Ἐθνικοῦ Κέντρου Δημόσιας Διοίκησης νὰ ἀρχίσει ἐντὸς τῶν προσεχῶν μηνῶν ἡ λειτουργία τῶν Σεμιναρίων Ἐκκλησιαστικῆς Δικονομίας γιὰ Ἱερεῖς ποὺ στελεχώνουν τὰ Ἐπισκοπικὰ Δικαστήρια τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων.

– Νὰ συγκροτηθεῖ Ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἀπὸ τοὺς Συνοδικοὺς Ἀρχιερεῖς, Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτες Τρίκκης καὶ Σταγῶν κ. Ἀλέξιο καὶ Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης κ. Εὐστάθιο, προκειμένου νὰ ἐπισκεφθεῖ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Φωκίδος κ. Ἀθηναγόρα καὶ τὸν Πανοσιολογιώτατο Ἀρχιμανδρίτη κ. Νεκτάριο Μουλατσιώτη, γιὰ νὰ συζητήσουν τὸ θέμα ποὺ ἀνέκυψε ἀπὸ τὶς δραστηριότητες τοῦ ἐν λόγῳ Ἀρχιμανδρίτη καὶ τῶν Μελῶν τῆς Ἀδελφότητός του.

– Νὰ μεταβεῖ ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος στὸ Κόσσοβο, συνοδευόμενος ἀπὸ τοὺς Συνοδικοὺς Μητροπολίτες Λαγκαδᾶ κ. Σπυρίδωνα, Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως κ. Διονύσιο καὶ Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας κ. Ἀμβρόσιο, προκειμένου νὰ ἐκδηλώσουν τὸ ἐνδιαφέρον τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὴν ποιμαντικὴ τῆς εὐαισθησία γιὰ τοὺς Ἑλληνες στρατιῶτες, ποὺ ὑπηρετοῦν στὴν εὐαίσθητη αὐτὴ περιοχὴ. Ἡ ἐπίσκεψη αὐτὴ γίνεται μετὰ τὶς ἀποκαλύψεις γιὰ τὴν μόλυνση τῆς περιοχῆς ἐξ αἰτίας τῶν βομβαρδισμῶν μὲ βόμβες οὐρανοῦ.

– Νὰ σταλεῖ Ἐγκύκλιος πρὸς τὴν Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ καὶ τὶς Ἱερὲς Μητροπόλεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος γιὰ τὸν συντονισμό τοῦ ἔργου τῆς Ἐκκλησίας πρὸς ἐνίσχυση τῆς Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς.

– Να αρχίσει ή λειτουργία πιλοτικού για όλη την Έκκλησία της Ελλάδος προγράμματος προετοιμασίας μελλονύμφων από την Ίερά Μητρόπολη Φθιώτιδος.

– Να ανατεθεί στην Ειδική Συνοδική Επιτροπή Γάμου, Οικογενείας, Προστασίας Παιδιού και Δημογραφικού Προβλήματος, ή διοργάνωση ήμερίδος με θέμα «Συζυγία και Τεκνογονία».

Γ. Η Ίερά Σύνοδος ασχολήθηκε επίσης με θέματα της Ε.Κ.Υ.Ο., με διάφορα υπηρεσιακά θέματα των Συνοδικών Επιτροπών, εγκρίσεις αποσπάσεων Κληρικών στο έξωτερικό και όρισμούς μελών Ήπισκοπικῶν Δικαστηρίων Ίερῶν Μητροπόλεων.

(Εκ τῆς Ἀρχιγραμματείας τῆς Ίερᾶς Συνόδου)

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ τῆς 25ης Ἰανουαρίου 2001

Σχετικὰ μετὴν πρόσφατη ἀπόφαση τῆς Βουλῆς τῶν Λόρδων στὴ Μεγάλῃ Βρεταννίᾳ νὰ ἐγκρίνει τὸ Νομοσχέδιο ποὺ ἐπιτρέπει τὴν κλωνοποίηση ἀνθρώπινου ἐμβρυϊκοῦ ἰστοῦ γιὰ θεραπευτικοὺς σκοποὺς, ἡ Ίερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ελλάδος ἐπιθυμεῖ νὰ γνωστοποιήσει ὅτι ἔχει ἤδη τοποθετηθεῖ στὸ κρίσιμο αὐτὸ θέμα μετὴν σχετικὸ Δελτίο Τύπου ποὺ ἐξέδωσε τὴν 17ῃ Αὐγούστου 2000, τὸ ὁποῖο καὶ παρατίθεται ἀκολούθως:

ΚΛΩΝΟΠΟΙΗΣΗ ΕΜΒΡΥΟΝΙΚΩΝ ΚΥΤΤΑΡΩΝ

Ἡ πρόσφατη ἀπόφαση τῆς Βρεταννικῆς Κυβερνήσεως νὰ ἐπιτρέψει τὰ πειράματα ἐπὶ ἀνθρώπινων ἐμβρυονικῶν κυττάρων ποὺ προέρχονται ἀπὸ κλωνοποίηση τύπου Dolly προκαλεσε ἔντονη πολιτικὴ καὶ ἱατρικὴ διαμάχη, ἀλλὰ καὶ ἐπαναφέρει τὴν ἀνάγκη νὰ τονισθεῖ ὅτι τὸ ἠθικὸ κριτήριον εἶναι ἀνυπέρβλητον ἀνώτερον ἀπὸ τὸ ὅποιο ἐπιστημονικὸ ἐπίτευγμα.

Ἡ Ἐκκλησία μας, ποὺ μεταξὺ τῶν ἄλλων καθημερινὰ ζεῖ τὸ δρᾶμα τῆς ἀσθένειας καὶ τὴν ἀνάγκη γιὰ ὑγεία καὶ ζωὴ τόσων ἀνθρώπων, σκεπάζει μετὴν ὅλη τῆς τὴν φιλανθρωπία καὶ ἀγάπη κάθε ἐπιστημονικὴ προσπάθεια ποὺ προάγει τὴν ὑγεία καὶ χαρίζει ἐλπίδα ζωῆς.

Ἐκφράζει ὅμως καὶ τὴν εὐαισθησία τῆς στὴν παράλληλη ἀνάγκη περιφρουρήσεως τῶν αἰώνιων ἠθικῶν καὶ πνευματικῶν ἀξιών. Ὁ ἄνθρωπος, ὡς πρόσωπο, ἔχει μεγαλύτερη ἀξία ἀπὸ

τὴν βιολογικὴ ζωὴ. Ἀναγνωρίζουμε ὅτι εἶναι πολὺ δύσκολο νὰ ἀντισταθεῖ κανεὶς στὰ δεδομένα τῆς ἐπιστήμης ποὺ λειτουργοῦν ὡς τετελεσμένα γενικευμένης πρακτικῆς. Ὡς ὅμως ἀποδειχθεῖ ὁλέθριο νὰ παραδοθοῦμε ἀμαχητί.

Κατόπιν τούτων:

α) Ἡ Ἐκκλησία μας ἐκφράζει τὴν κατηγορηματικὴ ἀντίθεσή της στὴν διεξαγωγὴ πειραμάτων σὲ ἀνθρώπινα ἐμβρυονικὰ κύτταρα. Αὐτὸ ποὺ ἔτσι ὀνομάζεται ἐξυπονοεῖ τὴν καταστροφὴ ὄχι ἐμβρυονικῶν κυττάρων, ἀλλὰ ἀνθρωπίνων ἐμβρύων.

β) Ἡ ἀποψη ὅτι τὸ ἀνθρώπινο πρόσωπο ἀρχίζει νὰ διαμορφώνεται ἀπὸ τὴν 14ῃ μέρα τῆς συλλήψεως δίνει μὲν ἄλλοθι στοὺς Βρεταννοὺς ἐπιστήμονες, ἀλλὰ ἔχοντας σχολαστικὴ προέλευση καὶ ὄχι ἐπιστημονικὴ βάση ἀποτελεῖ ὑποκειμενικὴ πίστη καὶ αὐθαίρετη δοξασία. Ἡ Ἐκκλησία καὶ ἡ χριστιανικὴ συνείδηση δέχονται τὸν ἄνθρωπο ὡς πρόσωπο μετὰ αἰώνια καὶ ἀθάνατη προοπτικὴ ἀπὸ τὴ στιγμὴ τῆς συλλήψεώς του.

γ) Οἱ διακρίσεις ἀνάμεσα στοὺς ἀνθρώπους ὅλο καὶ περισσότερο αὐξάνουν. Ὅλα δείχνουν πως ἡ πορεία τῶν κοινωνιῶν μας εἶναι καθαρὰ πλέον «εὐγονικὴ» καὶ ρατσιστικὴ. Ἡ προσπάθεια ὅμως βελτιώσεως τῆς ζωῆς δὲν μπορεῖ νὰ περνᾷ ἀπὸ τὴν καταστροφὴ ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων ὑπάρξεων ἐμβρυϊκῆς ἡλικίας.

δ) Οἱ γνώσεις μας σχετικὰ μετὰ τὶς συνέπειες τῆς κλωνοποιήσεως εἶναι ἐλάχιστες καὶ οἱ δυνατότητες προεκτιμήσεως τῶν ἐνεργειῶν μας μικρότερες. Γιὰ τὸν λόγο αὐτόν, κάθε ἀπόφαση σχετικὴ μετὰ τὶς ἐφαρμογὰς καὶ τὰ πειράματα τῆς κλωνοποιήσεως πρέπει νὰ γίνεται μετὰ πολλὴν περὶσκεψη, κοινὴ συμφωνία καὶ μεγάλο σεβασμὸ στὶς ἀνθρώπινες ἀξίες. Ὁ κίνδυνος τῆς ἀντικειμενοποιήσεως τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῆς χρήσεώς του ὡς ὕλικου εἶναι πλέον ὁρατός.

ε) Ἀκόμη, ἡ κλωνοποίηση θὰ ἦταν δυνατόν νὰ ὀδηγήσει σὲ οἰκονομικὴ ἢ ὑποκείμενη σὲ ἀνεξέλεγκτα συμφέροντα καὶ προγραμματισμοὺς θεώρηση τοῦ ἀνθρώπου. Θὰ μπορούσε ἐπίσης νὰ παραδώσει τὴν ἀνθρώπινη τύχη, τὴν ἀξιοπρέπεια καὶ τὸ μέλλον στὰ χέρια κυβερνήσεων ἢ ἐταιρειῶν μετὰ ἀνήθικους καὶ ἰδιοτελεῖς σκοποὺς ἢ ἀσύνητη καὶ ἐπιπόλαιη χρῆση.

στ) Μία κοινωνία ποὺ –εἶναι νόμος πλέον– νομιμοποιεῖ σήμερον ὅ,τι ἀπηγόρευε χθές, ποιός

μᾶς διαβεβαιώνει ὅτι δὲν θὰ νομιμοποιήσει αὐριο, ὅ,τι ἀπαγορεύει σήμερα; Ποιὸς λοιπὸν μπορεῖ νὰ μᾶς ἐξασφαλίζει ἀπὸ τὸν κίνδυνο ἢ «θεραπευτικὴ» κλωνοποίηση νὰ ἀποτελέσει τὸ ἐνδιάμεσο σκαλοπάτι γιὰ τὴν «ἀναπαραγωγικὴ» κλωνοποίηση τοῦ ἀνθρώπου;

ζ) Μήπως τελικὰ ἡ Βρεταννικὴ Κυβέρνηση θέλει νὰ νομιμοποιήσει ἑτεροχρονισμένα κάτι ποὺ ἔχει ἤδη γίνει καὶ ἡ ἴδια ἐδῶ καὶ καιρὸ γνωρίζει;

«Τὰ ὀφέλη γιὰ τὴν ἀνθρωπότητα εἶναι τέτοια ποὺ ξεπερνοῦν ὅποιους ἠθικοὺς ἐνδοιασμούς», δήλωσε ὁ πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς Ὑγείας Λίαμ Ντόναλτσον. Οἱ ἠθικὲς ἀναστολὲς ὅμως εἶναι τέτοιες ποὺ ξεπερνοῦν κάθε «ὄφελος» γιὰ τὴν ἀνθρωπότητα, ἀπαντᾷ ἡ Ἐκκλησία.

(Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου)

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΥΠΟΥ τῆς 1ης Φεβρουαρίου 2001

Μὲ λαμπρότητα ἐορτάζεται καὶ ἐφέτος ἡ μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Φωτίου, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Μεγάλου τοῦ καὶ Προστάτου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Τὴν παραμονή, Δευτέρα 5 Φεβρουαρίου 2001 καὶ ὥρα 6:00 μ.μ. στὸν Ἱερὸ Καθεδρικὸ Ναὸ τῶν Ἀθηνῶν θὰ τελεσθεῖ Πανηγυρικὸς Ἑσπερινὸς χοροστατοῦντος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου, μὲ τὴ συμμετοχὴ τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν-Μελῶν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου.

Σύμφωνα μὲ ἀπόφαση τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ Ἑσπερινοῦ θὰ ἀπονεμηθεῖ τιμητικὴ διάκριση σὲ τρεῖς συνταξιούχους ἱεροκέρυκες τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, σὲ δύο λογίους ἐγγάμους Κληρικοὺς Αὐτῆς, σὲ τέσσερις ὁμοτίμους Καθηγητὲς τῶν Θεολογικῶν Σχολῶν τῶν Πανεπιστημίων Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης καὶ σὲ δύο ἱεροψάλτες μὲ μακρὰ προσφορὰ στὴν Ἐκκλησία.

Συγκεκριμένα θὰ τιμηθοῦν μὲ τὸν «χρυσοῦν Σταυρὸν μετὰ ἀστέρος» οἱ Πανοσιολογιώτατοι Ἀρχιμανδρίτες: α) κ. Ἐπιφάνιος Ἀρτέμης, β) κ. Θεόφιλος Ζησόπουλος καὶ γ) κ. Γερβάσιος Ραπτόπουλος, οἱ Αἰδεσιμολογιώτατοι Πρωτοπρεσβύτεροι α) κ. Ἰωάννης Διώτης καὶ β) κ. Κων-

σταντῖνος Παπαγιάννης, οἱ Ἑλλογιμώτατοι Καθηγητὲς α) κ. Εὐάγγελος Θεοδώρου, β) κ. Γεώργιος Γαλίτης, γ) κ. Κωνσταντῖνος Καλοκύρης καὶ δ) κ. Ἰωάννης Φουντούλης καὶ οἱ Μουσικολογιώτατοι ἱεροψάλτες α) κ. Ἐμμανουὴλ Χατζημάρκος καὶ β) κ. Ἀθανάσιος Καραμάνης.

Τὴν ἀγιώνυμη ἡμέρα, Τρίτη 6 Φεβρουαρίου, θὰ τελεσθεῖ στὸ Καθολικὸ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Πεντέλης Ὁρθρος καὶ Συνοδικὴ Θεία Λειτουργία, προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου καὶ συλλειτουργούντων τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης κ. Εὐσταθίου καὶ Ἡλείας κ. Γερμανοῦ. Τὸν πανηγυρικὸ τῆς ἡμέρας θὰ ἐκφωνήσῃ ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Ἀγαθάγγελος Χαραμαντίδης, Διευθυντὴς τοῦ Κλάδου Ἐκδόσεων τῆς Ἐπικοινωνιακῆς καὶ Μορφωτικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Στὶς 11:00 θὰ πραγματοποιηθεῖ στὸ Διορθόδοξο Κέντρο τῆς Ἱερᾶς Μονῆς σύσκεψη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μὲ τοὺς Καθηγητὲς καὶ τοὺς λοιποὺς διδάσκοντες στὶς Θεολογικὲς Σχολὰς Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης, ὑπὸ τὴν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου καὶ μὲ θέμα: «Τὸ χρέος τῆς πολιτικῆς ἡγεσίας ἔναντι τῆς Ἐκκλησίας, κατὰ τὸν Ἱερὸν Φώτιον». Εἰσηγητὴς θὰ εἶναι ὁ Καθηγητὴς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Ἐθνικοῦ καὶ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Βλάσιος Φειδᾶς.

Τὸ μεσημέρι θὰ παρατεθεῖ γεῦμα στὴν τράπεζα τοῦ Διορθοδόξου Κέντρου τῆς Ἐκκλησίας.

(Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου)

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ τῆς 5.2.2001

Συνεχίζονται στὸ Postdam οἱ ἐργασίες τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν (Π.Σ.Ε.). Τὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἐκπροσωποῦν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κερκύρας καὶ Παξῶν κ. Τιμόθεος καὶ ὁ Ἑλλογιμώτατος Καθηγητὴς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Βλάσιος Φειδᾶς.

Οἱ ἐργασίες αὐτὲς εἶναι καθοριστικῆς σημασίας γιὰ τὶς μελλοντικὲς σχέσεις τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας πρὸς τὸ Π.Σ.Ε., διότι στὴν ἡμερησία διάταξη συμπεριελήφθη πρὸς ἀξιολόγηση

και ή προδρομική Έκθεσις (Interium Report) της Ειδικής Έπιτροπής για την μελέτη και την πρόταση ενός νέου πλαισίου αρχών όχι μόνο ως προς τις δομές του Π.Σ.Ε., αλλά και ως προς την, υπό της Όρθοδόξου Έκκλησίας, αξιοζυμένη από πολλών έτών αναθεώρηση της όλης σχέσεως αυτής προς το Π.Σ.Ε.

Η προοπτική της επιδιωκομένης νέας σχέσεως της Όρθοδοξίας προς το Π.Σ.Ε. καθώρισε έν πολλοίς το όλο πλαίσιο των έργασιών της Κεντρικής Έπιτροπής και έχαραξε σταθερά πλαίσια για το έργο της μεικτής Ειδικής Έπιτροπής.

(Έκ της Άρχιγραμματείας της Ίερās Συνόδου)

ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΘΗΝΩΝ

Άπάντηση σέ συνέντευξη Τύπου

Μέ άφορμή συνέντευξη του Σεβ. Μητροπολίτη Ζακύνθου κ. Χρυσοστόμου στο σημερινό φύλλο καθημερινής έφημερίδας, ό Διευθυντής του Γραφείου Τύπου της Ίερās Άρχιεπισκοπής Άθηνών κ. Χάρης Κονιδάρης προέβη στην ακόλουθη δήλωση:

«Έάν ως διαφορετική αντίληψη και άποψη για διάφορες ένέργειες και κινήσεις μέσα στην Έκκλησία νοεΐται ή διάδοση ίσχυρισμών καθ' όλα ψευδών, τότε εύκολα κανείς αντιλαμβάνεται την ποιότητα και το ύφος του υποτιθέμενου διαλόγου.

»Η καλλιέργεια έντυπώσεων με την άρωγή λεκτικών πυροτεχνημάτων, στο γνωστό πλαίσιο της επιδίωξης έκμετάλλευσης των δημοκρατικών εύαισθησιών του λαού μας, και οί βαρύγδουπες άποκαλύψεις που δέ συνοδεύονται από στοιχειά, άποκαλύπτουν τελικά τα πραγματικά κίνητρα όσων με τέτοιο... πάθος δηλώνουν ότι κόπτονται για την Ίστορία».

(15.1.2001)

(Έκ του Γραφείου Τύπου)

Έκδήλωση στο Χολαργό για το «Έτος Παπαδιαμάντη»

Μέ ιδιαίτερη επιτυχία πραγματοποιήθηκε την Κυριακή 14 Ίανουαρίου ή πρώτη έκδήλωση άφιερωμένη στα 90 χρόνια από το θάνατο του Άλέξανδρου Παπαδιαμάντη, από την Ένορία Παναγίας Φανερωμένης του Δήμου Χολαργού.

Κατά τη διάρκεια της έκδήλωσης προβλήθηκε ή ταινία της Λένας Βουδούρη «Γωνιά του Παραδείσου», την όποία προλόγησε ό γνωστός συγγραφέας Κώστας Γανωτής. Μεταξύ άλλων είπε και τα έξης: «*Εΐναι παρήγορο και έλπιδοφόρο ότι ταλαντούχοι νέοι στην έποχή μας αρχίζουν να διαβάζουν τον Παπαδιαμάντη. Κάποιοι άπ' αυτούς σκηνοθετούν στο θέατρο και στην τηλεόραση, τον μεταφράζουν δηλαδή στη σύγχρονη γλώσσα. Έμεΐς πρέπει να τους βοηθήσουμε γιατί διασώζουμε και άθελά μας άκόμα στην καρδιά μας την ξεχασμένη άπ' τους πολλούς παράδοση. Ό Άλέξανδρος Παπαδιαμάντης εΐναι σαν τον Χριστό του Σινά. Μè το ένα μάτι κοιτάει λαΐμαρ για τη ζωή και με το άλλο κοιτάει το θεΐο. Άν ζούσε σήμερα θα ήταν σκηνοθέτης*».

Η ταινία κινεΐται επάνω στον άξονα τον όποιο χαράσσουν τέσσερα, όχι ιδιαίτερα γνωστά, διηγήματα του Παπαδιαμάντη: «*Η στοιχειωμένη καμάρα*», «*Ό γάμος του Καραχμέτη*», «*Ό νεκρός ταξιδιώτης*» και ό «*Ξεπεσμένος Δερβίσης*», τα όποια έδεσε με γεμάτες ζωντάνια και νοσταλγία εΐκόνες ή Λένα Βουδούρη. Η ταινία εΐναι μιá συμπαραγωγή της ΕΤ1 και του Έλληνικού Κέντρου Κινηματογράφου.

Ό προϊστάμενος της Ένορίας π. Ίουστίνος Κεφαλούρος εύχαρίστησε θερμά όλους όσοι βρέθηκαν στην έκδήλωση και χάρισε άναμνηστικές πλακέτες στην σκηνοθέτιδα κ. Βουδούρη και στον κ. Γανωτή, εύχόμενος να υπάρξουν πολλές παρόμοιες εύκαιρίες «*εύλαβικής ανάγνωσης του Παπαδιαμάντη*», μετá μάλιστα και την άπόφαση της Ίερās Συνόδου της Έκκλησίας της Ελλάδος, αλλά και του Ύπουργείου Πολιτισμού, να όνομάσουν το 2001 «*Έτος Παπαδιαμάντη*».

(15.1.2001)

π. Ί. Κ.

Έπίσκεψη του Μακαριωτάτου στη Ριζάριο Έκκλησιαστική Σχολή

Ό Μακαριώτατος Άρχιεπίσκοπος Άθηνών και πάσης Ελλάδος κ.κ. Χριστόδουλος έπισκέφθηκε σήμερα το πρωΐ τη Ριζάριο Έκκλησιαστική Σχολή, κατόπιν προσκλήσεως των μαθητών, που «ζήτησαν να μιλήσουν με τον άνθρωπο που εΐναι σήμερα ή ζωοποιός δύναμη της Έκκλησίας», όπως σημείωσαν σέ σχετική έπιστολή

τους πρὸς τὸν Προκαθήμενο τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας.

Τὸν Μακαριώτατο ὑποδέχθηκαν μαζί με τοὺς μαθητές, ἐκπρόσωποι τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ριζαρείου καὶ καθηγητές. Ἀπευθυνόμενος πρὸς τοὺς μαθητές τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Λυκείου ὁ Μακαριώτατος ἐπισήμανε ὅτι στὴ σημερινὴ ἐποχὴ χρειάζονται κληρικοὶ ποὺ νὰ συνδυάζουν τὴ βαθιὰ εὐλάβεια καὶ πίστη με τὴν μόρφωση. «Οἱ νέες συνθήκες ποὺ διαμορφώνονται δημιουργοῦν αὐξημένες ἀπαιτήσεις γιὰ τοὺς κληρικοὺς τοῦ αἰῶνα μας, οἱ ὅποιοι πρέπει νὰ καλλιεργοῦν τὸ πνεῦμα καὶ τὴν ψυχὴ τους χριστιανικὰ καὶ νὰ ἐνισχύουν τὴ γνώση καὶ τὴν κατάρτισή τους», ἐπισήμανε χαρακτηριστικὰ ὁ Μακαριώτατος.

Μετὰ τὴν ὁμιλία τοῦ Προκαθημένου τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας ἀκολούθησε διαλογικὴ συζήτηση μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῶν μαθητῶν. Οἱ μαθητὲς ὑπέβαλαν ἐρωτήσεις καὶ ἀπορίες στὶς ὁποῖες ἀπάντησε ὁ Μακαριώτατος.

(15.1.2001)

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου)

Ἡ αἰμοδοσία τῶν ἐνοριῶν τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν

Μὲ ἰδιαίτερα ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα ὁλοκληρώθηκε ἡ ἐθελοντικὴ αἰμοδοσία σὲ ὅλες τὶς ἐνορίες τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν. Κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ προηγούμενου ἔτους, καὶ μετὰ τὴν ἔκδοση σχετικῆς ἐγκυκλίου τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Χριστοδούλου, συγκεντρώθηκαν συνολικὰ 4.546 μονάδες αἵματος, δηλαδὴ 3.246 περισσότερες ἀπὸ αὐτὲς ποὺ εἶχαν συγκεντρωθεῖ στὴν ὁργανωμένη αἰμοδοσίᾳ τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν τὸ ἔτος 1997.

Ἀξίζει νὰ σημειωθεῖ ὅτι, χάρις στὴν μεγάλη ἀνταπόκριση χιλιάδων πιστῶν, ἰδιαίτερα δὲ νέων σὲ ἡλικία ἀνθρώπων, ἀλλὰ καὶ στὶς μεθοδικὲς προσπάθειες τοῦ Γραφείου Αἰμοδοσίας τῆς Διεύθυνσης Χριστιανικῆς Ἀλληλεγγύης τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, ἡ ὁποία εἶχε τὸ γενικὸ συντονισμό τῶν ἐνοριακῶν αἰμοδοσιῶν, ὁ ἀρχικὸς στόχος τῆς συγκέντρωσης 2.000 μονάδων αἵματος, ὡς συμβολὴ στὸ Ἰωβηλαῖο ἔτος 2000, ὑπερκεράστηκε κατὰ ποσοστὸ 127%.

Ἦδη σὲ κάθε Ἱερὸ Ναὸ τῆς Ἀρχιεπισκοπικῆς

Περιφέρειας ἔχει δημιουργηθεῖ Ἑνοριακὴ Τράπεζα Αἵματος, ὑπὸ τὴ διεύθυνση πενταμελοῦς ἐπιτροπῆς ἀποτελούμενης ἀπὸ τὸν ἐπεύθυνο ἱερέα αἰμοδοσίας, ἓναν ἱατρὸ καὶ τρία ἀκόμη μέλη (στελέχη τῆς ἐνορίας), με σκοπὸ τὴ διοργάνωση αἰμοληψιῶν ἀνὰ ἐξάμηνο καὶ τὴ διάθεση τῶν μονάδων σὲ συνανθρώπους μας ποὺ ἔχουν ἀνάγκη.

(16.1.2001)

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου)

Ἀνθρωπιστικὴ ἀποστολὴ τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν στὴν Παλαιστίνη

Στὴν Παλαιστίνη βρίσκεται ἀπὸ τὴν Παρασκευὴ 13 Ἰανουαρίου ἐ.ἔ., ἀντιπροσωπεῖα τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν προσφέροντας φαρμακευτικὴ βοήθεια, ἢ προμήθεια τῆς ὁποίας χρηματοδοτήθηκε με κονδύλια τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἑνώσεως χάρις στὴν εὐγενὴ διαμεσολάβηση τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγείας καὶ Πρόνοιας κ. Ἀλέκου Παπαδόπουλου.

Ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης π. Νικόδημος Φαρμάκης καὶ ὁ Ἱερολογιώτατος Διάκονος π. Γαβριὴλ Παπανικολάου διένειμαν στὰ κρατικὰ νοσοκομεῖα τῶν πόλεων Ραμάλα, Ναμπλούς καὶ Τζενὶν 150.000 μονάδες φαρμάκων (ἀντιαιμορροφιλικοὺς παράγοντες τύπου IX), ποὺ ἀποτελοῦν τὸ δεῦτερο τμῆμα τῆς φαρμακευτικῆς βοήθειας τῶν 300.000 μονάδων συνολικὰ, ποὺ διατίθενται σὲ ἀσθενεῖς ἡλικίας 15-20 ἐτῶν ποὺ πάσχουν ἀπὸ χρόνια αἱμορροφιλία.

Οἱ δύο κληρικοὶ, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν φαρμακευτικὴ βοήθεια, διένειμαν 500 βιβλία, προσφορὰ τοῦ Ὑπουργείου Ἑθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, καὶ 500 παιχνίδια γιὰ τὶς νέες καὶ τοὺς νέους ποὺ πάσχουν ἀπὸ αἱμορροφιλία, προσφορὰ τῆς ἐταιρείας Playmobil.

Ἐξάλλου, στὸ πλαίσιο προγράμματος ἐπιμόρφωσης, ἡ ἀντιπροσωπεῖα τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς, ποὺ θὰ παραμείνει στὴν Παλαιστίνη μέχρι τὸ Σάββατο 20 Ἰανουαρίου ἐπισκέπτεται σχολεῖα τῆς περιοχῆς, ἐνημερώνοντας τοὺς μαθητὲς καὶ τὶς μαθήτριες γιὰ τὴν ἀσθένεια τῆς αἱμορροφιλίας.

Ἀξίζει νὰ σημειωθεῖ ὅτι ὁ Ὑπουργὸς Ὑγείας τῆς Παλαιστινιακῆς Ἀρχῆς κ. Riyad Zayoun σὲ ἐπιστολὴ τοῦ πρὸς τὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Χριστό-

δουλο, ἐξέφρασε τὶς θερμὲς τοῦ εὐχαριστίες γιὰ τὴν εὐγενικὴ ἀνθρωπιστικὴ χειρονομία καὶ τὴν ὀλόφυχη συμπαραστάση τοῦ Προκαθημένου τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας.

(16.1.2001)

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου)

Ποικίλες οἱ μορφὲς τῆς ποιμαντικῆς διακονίας

Τὸ Γραφεῖο Νεότητος τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν μὲ τὴν εὐλογία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου κ. Χριστοδούλου συντονίζει, ἐποπτεύει καὶ συμπαραστέκεται στὴν λειτουργία ἐνοριακῶν προσπαθειῶν ποὺ ἀποτελοῦν νέες μορφὲς διακονίας τῶν νέων μας. Ἐνθαρρύνει ἐπίσης τὴ δημιουργία νέων σχολῶν σὲ ὅλες τὶς ἐνορίες τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς. Ὁ σκοπὸς εἶναι, ἐκτὸς ἀπὸ τὴ ἀξιοποίηση τοῦ ἐλεύθερου χρόνου τῶν παιδιῶν, τὸ ἄνοιγμα τῶν νέων μας στὴν ἐκκλησιαστικὴ ζωὴ μέσα ἀπὸ ἐναλλακτικὲς μορφὲς ἀγωγῆς.

Οἱ σχολὲς ποὺ λειτουργοῦν στὴν Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ εἶναι:

32 Σχολὲς Ἀγιογραφίας στὶς ἐνορίες Ἀγ. Ἀσωμάτων Θησείου, Ἀγ. Δημητρίου Ὁπλων, Ἀγ. Νικολάου Φιλοπάππου, Παναγίας Μαρμαριωτίσσης Χαλανδρίου, Κοιμ. Θεοτόκου Ἡλιουπόλεως, Ἀγ. Τριάδος Χολαργοῦ, Ἀγ. Γεωργίου Ζωγράφου, Ζωοδόχου Πηγῆς Δάφνης, Προφ. Ἡλία Παγκρατίου, Ἀγ. Στυλιανοῦ Γκύζη, Ἀγ. Δημητρίου Ἀγ. Δημητρίου, Εὐαγγελισμοῦ Θεοτόκου Χαροκόπου, Ἀγ. Βασιλείου Ἀγ. Δημητρίου, Ἀγ. Λουκᾶ Πατησίων, Κοιμ. Θεοτόκου Κυπριάδου, Ἀγ. Κωνσταντίνου καὶ Ἀγ. Ἑλένης Κολωνοῦ, Ἀγ. Ἀνδρέα Ἄνω Πατησίων, Ἀγ. Ζώνης Πατησίων, Ἀγ. Παρασκευῆς Ἀττικῆς, Ἀγ. Χαραλάμπους Ἰλισίων, Ἀγ. Νικολάου Πατησίων, Ἀγ. Δημητρίου Ἀγ. Παρασκευῆς, Προφ. Ἡλία Ριζουπόλεως, Ἀγ. Ἀρτεμίου Φιλολάου, Ἀγ. Ἐλευθερίου Ἀχαρνῶν, Ἀγ. Γερασίμου Ἰλισίων, Ἀγ. Ἀθανασίου Πολυδρόσου, Ἀγ. Ἀνδρέα Ἄνω Πατησίων, Ἀγ. Εἰρήνης Γαλασίου, Ἀγ. Γεωργίου Ἀκαδημίας Πλάτωνος, Ἀγ. Θωμᾶ Κυψέλης, Προφ. Ἡλία Ἀγ. Παρασκευῆς.

37 Σχολὲς Βυζαντινῆς Μουσικῆς στὶς ἐνορίες Ἀγ. Δημητρίου Ὁπλων, Ἀγ. Σοφίας Ταύρου, Ἀγ. Νικολάου Φιλοπάππου, Κοιμ. Θεοτόκου Ἡλιουπόλεως, Ἀγ. Τριάδος Χολαργοῦ, Ἀγ. Γεωργίου Ζωγράφου, Ἀγ. Γλυκερίας Γαλασίου, Ζωοδόχου Πηγῆς Δάφνης, Ἀγ. Μαρίας Ἰλισίων, Ἀγ. Ἰωάννη

Βουλιαγμένης, Ἀγ. Στυλιανοῦ Γκύζη, Ἀγ. Δημητρίου Ἀγ. Δημητρίου, Ἀγ. Βασιλείου Ἀγ. Δημητρίου, Ἀγ. Βαρβάρας Χαλανδρίου, Ἀγ. Παρασκευῆς Ν. Πεντέλης, Ἀγ. Λουκᾶ Πατησίων, Κοιμ. Θεοτόκου Κυπριάδου, Ἀγ. Κωνσταντίνου καὶ Ἀγ. Ἑλένης Κολωνοῦ, Ἀγ. Ἀνδρέα Ἄνω Πατησίων, Ἀγ. Νικολάου Πευκακίων, Ἀγ. Παρασκευῆς Ἀττικῆς, Ἀγ. Χαραλάμπους Ἰλισίων, Ἀγ. Εἰρήνης Παπάγου, Προφ. Ἡλία Ριζουπόλεως, Ἀγ. Ἀρτεμίου Φιλολάου, Ἀγ. Νικολάου Χαλανδρίου, Ἀγ. Δημητρίου Ἀμπελοκήπων, Ἀγ. Γεωργίου Κυψέλης, Ἀγ. Ἐλευθερίου Ἀχαρνῶν, Ἀγ. Γερασίμου Ἰλισίων, Ἀγ. Θεράποντος Ζωγράφου, Ἀγ. Ἀθανασίου Πολυδρόσου, Ἀγ. Ἀνδρέα Ἄνω Πατησίων, Ἀγ. Γεωργίου Ἀκαδ. Πλάτωνος, Ζωοδόχου Πηγῆς Ἀκαδημίας, Προφ. Ἡλία Ἀγ. Παρασκευῆς.

30 Σχολὲς Χορωδιακῆς Μουσικῆς στὶς ἐνορίες Ἀγ. Ἀσωμάτων Θησείου, Ἀγ. Δημητρίου Ὁπλων, Ἀγ. Σοφίας Ταύρου, Ἀγ. Νικολάου Φιλοπάππου, Παναγίας Μαρμαριωτίσσης Χαλανδρίου, Κοιμ. Θεοτόκου Ἡλιουπόλεως, Ἀγ. Γεωργίου Ζωγράφου, Ζωοδόχου Πηγῆς Δάφνης, Ἀγ. Μαρίας Ἰλισίων, Προφ. Ἡλία Παγκρατίου, Ἀγ. Στυλιανοῦ Γκύζη, Ἀγ. Δημητρίου Ἀγ. Δημητρίου, Ἀγ. Βασιλείου Ἀγ. Δημητρίου, Ἀγ. Βαρβάρας Χαλανδρίου, Ἀγ. Λουκᾶ Πατησίων, Παναγίας Θεοτόκου Ἀγ. Δημητρίου, Ἀγ. Παρασκευῆς Ἀττικῆς, Ἀγ. Χαραλάμπους Ἰλισίων, Ἀγ. Ἀντωνίου Ἄνω Πατησίων, Ἀγ. Εἰρήνης Παπάγου, Φανερωμένης Χολαργοῦ, Προφῆτη Ἡλία Ριζουπόλεως, Ἀγ. Ἐλευθερίου Ἀχαρνῶν, Ἀγ. Γερασίμου Ἰλισίων, Ἀγ. Θωμᾶ Ἀμπελοκήπων, Ἀγ. Ἀθανασίου Πολυδρόσου, Ἀγ. Ἐλευθερίου Χαλανδρίου, Ἀγ. Εἰρήνης Γαλασίου, Ἀγ. Πάντων Καλλιθέας, Προφ. Ἡλία Ἀγ. Παρασκευῆς.

41 Σχολὲς Παραδοσιακῶν Χορῶν στὶς ἐνορίες Ἀγ. Ἀσωμάτων Θησείου, Ἀγ. Δημητρίου Ὁπλων, Ἀγ. Σοφίας Ταύρου, Ἀγ. Νικολάου Φιλοπάππου, Ἀγ. Γεωργίου Κυνοσάργους, Κοιμ. Θεοτόκου Ἡλιουπόλεως, Ἀγ. Γεωργίου Ζωγράφου, Ἀγ. Γλυκερίας Γαλασίου, Ζωοδόχου Πηγῆς Δάφνης, Ἀγ. Μαρίας Ἰλισίων, Προφ. Ἡλία Παγκρατίου, Ἀγ. Στυλιανοῦ Γκύζη, Ἀγ. Δημητρίου Ἀγ. Δημητρίου, Ἀγ. Κωνσταντίνου καὶ Ἀγ. Ἑλένης Ἡλιουπόλεως, Ἀγ. Βαρβάρας Χαλανδρίου, Κοιμ. Θεοτόκου Κυπριάδου, Ἀγ. Κωνσταντίνου καὶ Ἀγ. Ἑλένης Μοσχάτου, Ἀγ. Ἀνδρέα Ἄνω Πατησίων, Παναγίας Θεοτόκου Ἀγ. Δημητρίου, Ἀγ.

Παντελεήμονος Ίλισσοῦ, Ἄγ. Παρασκευῆς Ἀττικῆς, Ἄγ. Χαραλάμπους Ἰλισίων, Φανερωμένης Χολαργοῦ, Ἄγ. Ἀρτεμίου Φιλολάου, Ἄγ. Νικολάου Καλλιθέας, Ἄγ. Νικολάου Χαλανδρίου, Ἄγ. Δημητρίου Ἀμπελοκήπων, Ἄγ. Γεωργίου Κυψέλης, Ἄγ. Ἐλευθερίου Ἀχαρνῶν, Ἄγ. Γερασίμου Ἰλισίων, Ἄγ. Θωμᾶ Ἀμπελοκήπων, Ἄγ. Ἀθανασίου Πολυδρόσου, Ἄγ. Ἀνδρέα Ἄνω Πατησίων, Ἄγ. Ἐλευθερίου Χαλανδρίου, Ἄγ. Εἰρήνης Γαλατσίου, Ἄγ. Πάντων Καλλιθέας, Ἀναλήψεως Κυρίου Ν. Κόσμου, Κοιμ. Θεοτόκου Ἐλ. Βενιζέλου, Ἄγ. Βαρβάρας Πατησίων, Ἄγ. Γεωργίου Ἀκαδ. Πλάτωνος, Ἄγ. Θωμᾶ Κυψέλης.

51 Φοιτητικές Συνάξεις στίς ἐνορίες Ἄγ. Σκέπης - Ἄγ. Ἀλεξάνδρου Παπάγου, Ἄγ. Δημητρίου Ὁπλῶν, Ἄγ. Σοφίας Ταύρου, Ἄγ. Νικολάου Φιλοπάππου, Παναγίας Μαρμαριωτίσσης, Ἄγ. Γεωργίου Κυνοσάργους, Ἄγ. Ἀντωνίου Χαλανδρίου, Κοιμ. Θεοτόκου Ἡλιουπόλεως, Ἄγ. Τριάδος Χολαργοῦ, Ἄγ. Γεωργίου Ζωγράφου, Ἄγ. Γλυκερίας Γαλατσίῳ, Ζωοδόχου Πηγῆς Δάφνης, Ἄγ. Μαρίας Ἰλισίων, Ἄγ. Ἐλευθερίου Ἀρεως, Ἄγ. Παρασκευῆς Ἡλιουπόλεως, Ἄγ. Ἰωάννη Βουλιαγμένης, Προφ. Ἡλία Παγκρατίου, Ἄγ. Στυλιανοῦ Γκύζη, Ἄγ. Βασιλείου Πολυγώνου, Ἄγ. Δημητρίου Ἄγ. Δημητρίου, Ἄγ. Βασιλείου Ἄγ. Δημητρίου, Κοιμ. Θεοτόκου Ταύρου, Ἄγ. Βαρβάρας Χαλανδρίου, Ἄγ. Λουκᾶ Πατησίων, Ἄγ. Διονυσίου Ἀρεοπαγίτου, Ἄγ. Νικολάου Πευκακίων, Ἄγ. Παρασκευῆς Ἀττικῆς, Ἄγ. Χαραλάμπους Ἰλισίων, Ἄγ. Νικολάου Πατησίων, Προφ. Ἡλία Ριζουπόλεως, Ἄγ. Ἀρτεμίου Φιλολάου, Ἄγ. Γεωργίου Χαλανδρίου, Ἄγ. Νικολάου Καλλιθέας, Ἄγ. Νικολάου Χαλανδρίου, Ἄγ. Δημητρίου Ἀμπελοκήπων, Ἄγ. Ἀναργύρων Ἡλιουπόλεως, Ἄγ. Γεωργίου Κυψέλης, Ἄγ. Αἰκατερίνης Πετραλώνων, Ἄγ. Φιλοθέης Φιλοθέης, Ἄγ. Ἐλευθερίου Ἀχαρνῶν, Ἄγ. Γερασίμου Ἰλισίων, Ἄγ. Θεράποντος Ζωγράφου, Ἄγ. Θωμᾶ Ἀμπελοκήπων, Ἄγ. Ἀθανασίου Πολυδρόσου, Ἄγ. Ἐλευθερίου Χαλανδρίου, Ἄγ. Εἰρήνης Γαλατσίῳ, Ἄγ. Μάρκου Εὐγενικοῦ, Ἄγ. Πάντων Καλλιθέας, Ἀναλήψεως Κυρίου Ν. Κόσμου, Κοιμ. Θεοτόκου Ἐλευθ. Βενιζέλου, Προφ. Ἡλία Χαλανδρίου.

8 Σχολές Ἐκμάθησης Η/Υ στίς ἐνορίες Ζωοδόχου Πηγῆς Δάφνης, Ἄγ. Δημητρίου Ἄγ. Δημητρίου, Τριῶν Ἱεραρχῶν Πετραλώνων, Ἄγ. Εἰρήνης Παπάγου, Ἄγ. Ἀρτεμίου Φιλολάου, Ἄγ. Δημη-

τρίου Ἀμπελοκήπων, Ἄγ. Ἐλευθερίου Ἀχαρνῶν, Ἀναλήψεως Κυρίου Ν. Κόσμου.

5 Σχολές Μουσικῆς στίς ἐνορίες Προφ. Ἡλία Παγκρατίου, Ἄγ. Δημητρίου Ἄγ. Δημητρίου, Ἄγ. Χαραλάμπους Ἰλισίων, Ἄγ. Ἀρτεμίου Φιλολάου, Ἄγ. Δημητρίου Ἀμπελοκήπων.

3 Θεατρικά Ἐργαστήρια στίς ἐνορίες Ἄγ. Εἰρήνης Παπάγου, Ἄγ. Θωμᾶ Ἀμπελοκήπων, Ἄγ. Ἀθανασίου Πολυδρόσου.

2 Σχολές Ψηφιδωτοῦ στίς ἐνορίες Ἄγ. Λουκᾶ Πατησίων καὶ Ἄγ. Ἐλευθερίου Χαλανδρίου.

2 Σχολές Χειροτεχνίας στίς ἐνορίες Ἄγ. Παρασκευῆς Ἀττικῆς καὶ Ἄγ. Πάντων Καλλιθέας.

1 Σχολή Γραφομηχανῆς στήν ἐνορία τοῦ Ἄγ. Γεωργίου Ἀκαδ. Πλάτωνος.

1 Σχολή Γυμναστικῆς στήν ἐνορία τοῦ Ἄγ. Γεωργίου Ἀκαδ. Πλάτωνος.

1 Σχολή Παιδικῶν Ἐργαστηρίῳ Ζωγραφικῆς στήν ἐνορία τῆς Κοιμ. Θεοτόκου Ἡλιουπόλεως.

1 Σχολή Ὁρθοφωνίας στήν ἐνορία τοῦ Ἄγ. Λουκᾶ Πατησίων.

1 Σχολή Ραπτικῆς-Κοπτικῆς στήν ἐνορία τῆς Ἄγ. Παρασκευῆς Ἀττικῆς.

1 Κινηματογραφικὴ Λέσχη στήν ἐνορία τοῦ Ἄγ. Δημητρίου Ἄγ. Δημητρίου.

1 Σχολή Ἐκμάθησης Παραδοσιακῶν Μουσικῶν Ὀργάνων στήν ἐνορία τῆς Ἄγ. Μαρίας Ἰλισίων.

Γιὰ δεύτερη χρονιά λειτουργεῖ καὶ τὸ 1ο INTERNET CAFE τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν τὸ ὁποῖο θρῖσκεται ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἄγ. Λουκᾶ 41 Γ καὶ ἀποτελεῖ τὴν ἀρχὴ μιᾶς προσπάθειας ἀξιοποίησης τῶν δυνατοτήτων ποὺ προσφέρει ὁ Η/Υ στήν ἐπικοινωνία καὶ τὴν ἀγωγή τῶν νέων.

(17.1.2001)

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Νεότητος)

Ἐνοριακές σχολές ἐκμάθησης τῆς λειτουργικῆς γλώσσας

Γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῶν δυσκολιῶν ποὺ συναντοῦν, ἰδιαίτερα οἱ νέοι ἄνθρωποι, στήν κατανόηση τῆς λειτουργικῆς Γλώσσας (ἀναγνώσματα, εὐχές, ὕμνοι), ἡ Ἱερά Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν, μὲ πρωτοβουλία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Χριστοδούλου, προχώρησε στὴ σύσταση Ἐνο-

ριακῶν Σχολῶν στίς ὁποῖες εἰδικοί ἐπιστήμονες θά διδάσκουν τή Λειτουργική Γλῶσσα.

Οἱ κύκλοι ἐκμάθησης τῆς Λειτουργικῆς Γλῶσσας θά εἶναι τρεῖς: ὁ πρῶτος γιά τὰ παιδιά τῶν τελευταίων τάξεων τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου καί τῆς Α΄ τάξης τοῦ Γυμνασίου, ὁ δεύτερος γιά τὰ παιδιά τῶν Β΄ καί Γ΄ τάξεων τοῦ Γυμνασίου καί τῆς Α΄ τάξης τοῦ Λυκείου καί ὁ τρίτος γιά τίς νέες καί τοὺς νέους τῶν Β΄ καί Γ΄ τάξεων τοῦ Λυκείου καί τοὺς ἀποφοίτους. Ἐπίσης στὸν τελευταῖο κύκλο θά μπορεῖ νὰ συμμετέχει καί κάθε ἐνήλικος.

Στὸ πλαίσιο τῆς συγκεκριμένης προσπάθειας, κάθε Τρίτη καὶ Παρασκευή, ἀπὸ τίς 2 ἕως καί τίς 6 Φεβρουαρίου ἐ.ἔ. καί τίς ὥρες 5-7 μ.μ. (ἡμερομηνίες 2, 6, 9, 13 καί 16 Φεβρουαρίου ἐ.ἔ.), θά λειτουργήσει στήν Αἴθουσα τοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου «Παρνασσός» (πλατεία Ἀγ. Γεωργίου Καρύτση) Σεμινάριο Λειτουργικῆς Γλῶσσας, τὸ ὁποῖο θά παρακολουθήσουν ὅσοι ἔχουν ἐπιλεχθεῖ ἀπὸ τίς Ἑνορίες τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς, προκειμένου νὰ ἀποκτήσουν τή δυνατότητα νὰ διδάσκουν στίς προαναφερόμενες Ἑνοριακές Σχολές.

(24.1.2001)

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου)

**Μήνυμα τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου
πρὸς τὴν ἐκπαιδευτικὴ κοινότητα
μὲ τὴν εὐκαιρία τοῦ ἑορτασμοῦ
τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν - 2001**

Ἀγαπητά μου παιδιά,

Ὁ πρῶτος, στὴ νέα χιλιετία, ἑορτασμός τῶν Τριῶν Μεγίστων Φωστήρων συμπίπτει μὲ τὸν προβληματισμὸ ποὺ δημιούργησε ἡ Διακήρυξη τῆς Μπολώνια γιά τὸν ἑναρμονισμὸ τῶν πανεπιστημιακῶν σπουδῶν στὰ κράτη-μέλη τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως. Ἡ ἀρχικὴ συζήτηση ἔχει σὰν ἀντικείμενο θέματα ποὺ ἄπτονται τῆς λειτουργίας τῆς Τριτοβάθμιας Ἐκπαιδεύσεως.

Στὴν πραγματικότητα ὅμως θίγονται θέματα ποὺ ξεφεύγουν ἀπὸ τὰ ἐξειδικευμένα ζητήματα τῆς ἐφαρμογῆς ἑνὸς ἐκπαιδευτικοῦ συστήματος. Τίθεται μὲ ἔμφαση τὸ μεγάλο θέμα τῆς Παιδείας ὡς ἀγαθοῦ γιά κάθε ἄνθρωπο, τὸ δικαίωμά του στὴν ἐλεύθερη πρόσβαση στὰ ἀγαθὰ της, χωρὶς νὰ ἐμποδίζεται ἀπὸ τίς κυρίαρχες, σήμε-
ρα, ἀντιλήψεις τῆς πρόταξης τῆς ἀνταγωνιστι-

κότητας καὶ γενικώτερα τῆς εὐημερίας τῶν οἰκονομικῶν μεγεθῶν, ἔναντι τοῦ προσώπου κάθε ἀνθρώπου καὶ ἰδιαίτερα τῶν νέων μας. Ἐνῶ ἐπανέρχεται τὸ μεγάλο θέμα ποὺ θέτουν πολὺ συχνὰ οἱ νέοι μας. Τελικὰ ποιὸν ἄνθρωπο ἀναζητοῦμε; Τί προτάσσουμε: τὴ φιλομάθεια ἢ τὴν Φιλοκαλία;

Ἐὰν πραγματικὰ μᾶς ἐνδιαφέρει ἡ ἀγωγή τῶν νέων μας, μὲ ὀρίζοντα τὴν προοπτικὴ ἀλλὰ καί τίς σεισμικὲς ἀλλαγές ποὺ δημιουργοῦν σὲ ὅλες τίς περιοχές τοῦ βίου μας ἢ ἀνάπτυξη τῆς τεχνολογίας καί τῆς ἐπιστήμης, εἶναι πρῶτιστη ἀνάγκη τὸ πλαίσιο τοῦ προβληματισμοῦ ποὺ ἀναπτύσσεται νὰ ξεφύγει ἀπὸ τὴ στενὴ λογικὴ τοῦ ἀνταγωνισμοῦ καί τῆς ἀνάπτυξης, χωρὶς ὅμως νὰ τὴν παραγνωρίζει ἢ νὰ τὴν ἀγνοεῖ.

Ἡ ἑορτὴ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν εἶναι μία ἀφορμὴ νὰ μελετήσουμε τὴ ζωὴ καὶ τὸ ἔργο τους γιά νὰ βροῦμε νέες ἀπαντήσεις στὰ νέα προβλήματα ποὺ μᾶς ἀπασχολοῦν.

Στὴ σκέψη τοῦ Μ. Βασιλείου, τοῦ ἱ. Χρυσόστομου καί τοῦ Ἀγ. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου ἡ ἀγωγή δὲν κινεῖται στὸ διανοητικὸ ἢ ἀπλῶς στὸ ἐπίπεδο τῆς ἀπόκτησης γνώσεων. Ἡ προσπάθειά μας νὰ διαπαιδαγωγήσουμε καὶ νὰ μορφώσουμε τὰ παιδιά μας ἀπαιτεῖ νὰ συνοδοιποροῦμε, νὰ συμπάσχουμε, νὰ συμμετέχουμε καὶ νὰ μαρτυροῦμε τὴν ἀλήθεια μαζί τους. Εἶναι μιὰ δυναμικὴ λειτουργία ποὺ ἔχει ὡς μοναδικὸ στόχο τὸ εἶναι καὶ τὸ ἦθος τοῦ ἀνθρώπου ποὺ στοχεύει στὴν ἀλήθεια καὶ ὄχι στὴ σκοπιμότητα, στὴ ζωὴ καὶ ὄχι στὴν ἐπιβίωση.

Στὸ βίο καὶ στὰ ἔργα τῶν τριῶν Ἀγίων ἡ ἀγωγή δὲν ὑποδουλώνει καὶ δὲν ἀχρηστεύει τὴν ἐλευθερία τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλὰ τὴν ἀπαλλάσσει ἀπὸ τὸν πειρασμὸ τῆς αὐτάρκειας, τῆς παντοδυναμίας, ἀπὸ τὴν παγερὴ περιπλάνηση στὸ νεφελώδη κόσμο τῶν τυποποιημένων γνώσεων καὶ τὴν ὁδηγεῖ στὴ σοφία, ποὺ εἶναι δῶρο τοῦ Θεοῦ.

Ὁ Μ. Βασίλειος, ποὺ ἦταν τέλειος γνώστης τῆς ἐλληνικῆς γραμματείας, μᾶς ἔδειξε, ὅπως μᾶς πληροφορεῖ ὁ Ἀγ. Γρηγόριος ὁ Θεολόγος, πῶς «ὁ σοφὸς ἄνθρωπος» τῶν Στωϊκῶν ἀπεγκλωβίζεται ἀπὸ τὸν ἀτομισμὸ καὶ τὴν ἐλὶτ τοῦ κύκλου τῶν φιλοσόφων καὶ μὲ τὴ χριστιανικὴ ἀγάπη καὶ τὴν πίστη στὸ Θεὸ γίνεται ἕνας στόχος ποὺ δὲν ἀπαιτεῖ οἰκονομικὲς ἢ ἄλλες δυνατότητες γιά νὰ ἐπιτευχθεῖ, ἀλλὰ ἄσκηση καὶ σπουδὴ στὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας καὶ στὰ θάθη

τῆς ψυχῆς. Μὲ αὐτὸν τὸν τρόπο ὁ σοφὸς ἄνθρωπος εἶναι ὁ πεπληρωμένος τῆς θείας σοφίας ἄνθρωπος. Ἡ σπουδὴ στὴ Γραμματεία συνδυασμένη μὲ τὴν ἐκκλησιαστικότητα ὁδηγεῖ σὲ αὐτὴ τὴν εὐλογημένη ὑπέρβαση καὶ ξεφεύγει ἀπὸ κάθε μονισμό.

Οἱ Τρεῖς Πατέρες καὶ Διδάσκαλοι τῆς Ἐκκλησίας εἶναι σύγχρονοι γιὰ ἓνα ἀκόμα λόγο: Προσπαθώντας νὰ ἀντιμετωπίσουμε τὶς συνέπειες τῶν δυναμοκεντρικῶν κοινωνιῶν μας, ἀναζητοῦμε τρόπους νὰ δημιουργηθοῦν μέσα στὸν κοινωνικὸ ἴσθιό σχέσεις ἀλληλεγγύης, νὰ ἀντιπροτάξουμε στὴν ἀδιαφορία τῶν ἀνθρώπων τὸ πρότυπο τῆς κοινωνίας τῶν πολιτῶν, τῶν ἀνθρώπων δηλαδὴ ποὺ νοιάζονται γιὰ τοὺς συνανθρώπους τους. Δυστυχῶς πολὺ λίγο ὁ σκοπὸς αὐτὸς ὑπηρετεῖται ἀπὸ τὰ σημερινὰ ἐκπαιδευτικὰ συστήματα.

Οἱ Τρεῖς Ἱεράρχες υἱοθετώντας ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴ φιλοσοφία τὴν ἔννοια τῆς «καλοκαγαθίας» καὶ δίνοντας σὲ αὐτὴ τὸ αἷμα τῆς χριστιανικῆς ἀγάπης, μᾶς μιλοῦν γιὰ τὸν «χριστιανὸ πολίτη», ὁ ὁποῖος ἀγαπᾷ τὸ Θεὸ καὶ τὸν πλησίον του. Μιὰ ἀγάπη ποὺ δὲν εἶναι συναισθηματικὴ ἀλλὰ καρπὸς τῆς ἄσκησης καὶ τῆς καθαρότητος τῆς ψυχῆς. Μόνο μὲ αὐτὸν τὸν τρόπο μπορεῖ νὰ λυτρωθεῖ ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ τὸ φόβο τοῦ θανάτου, νὰ τὸν ὑπερβεῖ μὲ τὴν Χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ ὡς πρόσωπο νὰ συναντηθεῖ μὲ τοὺς ἀδελφούς του.

Ὁ «χριστιανὸς πολίτης» ζεῖ καὶ δημιουργεῖ αὐθεντικὰ ἀσκούμενος μέσα σὲ κοινότητες ποὺ οἰκοδομοῦν «ἄλλους γαλαξίες», τὴν πραγματικότητα τῆς κοινωνίας τῶν ἐνοριῶν καὶ τῶν Μοναστηριῶν μας. Κοινωνία ποὺ δὲν εἶναι καρπὸς ἰδεολογημάτων ποὺ θνήσκουν ἀλλὰ ζωῆς ποὺ ἀνακαινίζει καὶ μεταμορφώνει τὸν ἄνθρωπο σὲ «κεκελευσμένο Θεό», ὅπως παρατηρεῖ ὁ Μ. Βασίλειος.

Γιὰ νὰ γίνῃ πραγματικότητα αὐτὸς ὁ σκοπὸς χρειαζόμαστε Παιδεία ποὺ δὲν γίνεται ἀντιληπτὴ ὡς κάποια διανοητικὴ ἀνάπτυξη ἀλλὰ ὡς ἀνάδειξη τοῦ ὅλου ἀνθρώπου. Δὲν εἶναι ἀπλῶς φιλομάθεια, ἐπιστήμη διδασκαλίας ἢ μαθήσεως ἀλλὰ Φιλοκαλία, μέθεξη τῆς κατακαίουσας, ἀπελευθερώνουσας ἀλήθειας ποὺ εἶναι ἡ ἴδια ἡ ζωὴ καὶ ἡ ὠραιότητά της. Οἱ Τρεῖς Ἱεράρχες συνεχίζουν νὰ εἶναι πρωτοπόροι καὶ καινοτόμοι ἐπειδὴ συνεχῶς μᾶς θυμίζουν ὅτι ὁ πραγματικὸς στό-

χος τῆς παιδείας εἶναι ἡ ἀκεραιότητα τοῦ προσώπου τοῦ ἀνθρώπου, ἡ ἐπάνοδός του στὸ ἀρχέγονο κάλλος, στὴν παραδεισένια του ὁμορφιά ποὺ εἶναι ἡ ἐν Χριστῷ ζωή.

(30.1.2001)

Μετ' εὐχῶν καὶ ἀγάπης
Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ

Λειτουργία ἱερῶν παρεκκλησιῶν τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν

Ἡ Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν προχωρᾷ, μὲ πρωτοβουλία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Χριστοδούλου, στὴν ἀξιοποίηση τῶν ἱερῶν Παρεκκλησιῶν τῆς Περιφέρειας τῆς γιὰ τὸν ἐκκλησιασμό τῶν πιστῶν, προκειμένου νὰ καλύψει τὶς αὐξημένες ἀνάγκες ποὺ παρατηροῦνται κατὰ τὶς Κυριακὲς καὶ Μεγάλες Ἑορτές.

Στὰ Ἱερὰ Παρεκκλήσια θὰ τελεῖται ἐπὶ μονίμου βάσεως, τὶς Κυριακὲς τουλάχιστον, ὁ Ὁρθρος καὶ ἡ Θεία Λειτουργία ἀπὸ τοὺς τακτικούς ἐφημερίους τῶν Ἱ. Ναῶν στοὺς ὁποίους ὑπάγονται τὰ Ἱ. Παρεκκλήσια.

Ἀξίζει πάντως νὰ σημειωθεῖ ὅτι σὲ ἀρκετοὺς Ἱ. Ναοὺς τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν συνεχίζεται ἡ τέλεση τῆς Β' Θείας Λειτουργίας, μὲ ἰδιαίτερη ἀνταπόκριση τῶν πιστῶν, ἰδιαίτερα μάλιστα τῶν νέων.

(1.2.2001)

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου)

Οἰκονομικὴ ἐνίσχυση πολυτέκνων οἰκογενειῶν ἀπὸ τὴν Ἱ. Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν

Στὸ πλαίσιο τῆς διαρκούς προσφορᾶς τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν πρὸς τοὺς πολυτέκνους, ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμ. π. Ἱάκωβος Μπιζαοῦρτης, ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Χριστοδούλου, ἐπέδωσε προχθὲς τὸ ἀπόγευμα, σὲ ἐκδήλωση ποὺ πραγματοποιήθηκε στὰ Γραφεῖα τῆς Ἀνωτάτης Συνομοσπονδίας Πολυτέκνων Ἑλλάδος, δεκαοκτῶ (18) ἐπιταγὲς ὕψους ἐνός (1) ἑκατομμυρίου δραχμῶν ἢ καθεμίᾳ σὲ ἰσάριθμες ἄπορες πολύτεκνες οἰκογένειες.

Ὑπενθυμίζεται ὅτι στίς 6 Ὀκτωβρίου τοῦ προηγούμενου ἔτους ἡ Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ

Άθηνων είχε ένισχύσει με τὸ ποσὸ τῶν 145 ἑκατομμυρίων δραχμῶν ἰσάριθμες οἰκογένειες πολυτέκνων μέσφ τῆς προαναφερόμενης Συνομοσπονδίας.

Τὰ ὡς ἄνω ποσὰ διατέθηκαν ἀπὸ μέρος τοῦ ὑπολειπόμενου ποσοῦ ἐκ τοῦ συνολικῶς συγκεντρωθέντος κατὰ τὸ προσκῦνημα τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνης Παναγίας «Ἄξιόν Ἑστίν», τοῦ Ἁγίου Ὁρους. Ὅπως εἶναι γνωστὸ, ποσὸ ὕψους 290.700.000 δραχμῶν, ποὺ προῆλθε ἀπὸ τὸ ἐν λόγω προσκῦνημα, ἔχει διατεθεῖ γιὰ τὴ δημιουργία οἰκισμοῦ δυναμικότητας 114 λυομένων οἰκίσκων στὴν περιοχὴ «Μεγάλα Σχίνα» τοῦ Μενιδίου γιὰ τὴν κάλυψη τῶν στεγαστικῶν ἀναγκῶν σεισμοπλήκτων τῆς Δυτικῆς Ἀττικῆς.

(2.2.2001)

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου)

Ἡ Διαβεβαίωση τῶν νέων Μητροπολιτῶν

Τὴν Παρασκευὴ 9 Φεβρουαρίου ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κασσανδρείας κ. Νικόδημος καὶ ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης κ. Ἐφραίμ θὰ δώσουν τὴν προβλεπόμενη ἀπὸ τὸ Νόμο διαβεβαίωση ἐνώπιον τοῦ Ἐξοχωτάτου Προέδρου τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνου Στεφανόπουλου. Τῆς τελετῆς, ἣ ὁποία θὰ γίνῃ στὸ Προεδρικὸ Μέγαρο, θὰ προστεῖ ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Χριστόδουλος, ἐνῶ θὰ παραστῇ ὁ Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων κ. Πέτρος Εὐθυμίου.

(7.2.2001)

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου)

ΙΕΡΑΙ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως

Συνεδρίασε ἀπὸ 2 ἕως 4 Φεβρουαρίου, στίς ἐγκαταστάσεις τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Οἰκοτροφείου τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, στὸ Παλαιόκαστρο Θεσσαλονίκης, τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο τῆς Διαβαλκανικῆς Ὁμοσπονδίας Ὁρθοδόξων Νεολαίων.

Ἡ Διαβαλκανικὴ Ὁμοσπονδία Ὁρθοδόξων Νεολαίων εἶναι μία διεθνὴς ὁμοσπονδία Ὁρθοδόξων νεανικῶν κινήσεων ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, τὴ Βουλγαρία, τὴ Ρουμανία, τὴ Σερβία καὶ τὴν

Ἀλβανία, με ἔδρα τὴν Ἀθήνα, ἣ ὁποία δραστηριοποιεῖται στὸ χῶρο τῶν Βαλκανίων ἀπὸ τὸ 1993, με τὴν εὐλογία τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ τῶν λοιπῶν αὐτοκεφάλων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν.

Σκοπὸς τῆς συνεδριάσεως αὐτῆς ἦταν ὁ ἀπολογισμὸς τῶν πεπραγμένων κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος 2000 καὶ ἡ κατάρτιση τοῦ προγράμματος δράσεως γιὰ τὸ νέο ἔτος 2001.

Τὶς ἐργασίες τοῦ Δ.Σ. χαιρέτησε ὁ Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱ. Μητροπόλεως μας, π. Βαρνάβας Τύρης ὁ ὁποῖος μετέφερε τὶς εὐχές, τὴν προσευχὴ καὶ τὴν ἀγάπη τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας κ. Διονυσίου. Ἀξίζει νὰ τονισθεῖ ὅτι ἡ τοπικὴ Ἐκκλησία, ἣ Μητρόπολις μας, στηρίζει τὶς προσπάθειες τῆς Δ.Ο.Ο.Ν. ἀπὸ ἐτῶν καὶ ἔχει κατὰ τὸ παρελθὸν φιλοξενήσει στελέχη τῆς, με τὰ ὁποία εἶχε τὴν εὐκαιρία νὰ ἀνταλλάξῃ ἀπόψεις σὲ θέματα ποὺ ἀφοροῦν συνολικὰ τὴν Ὁρθοδοξία ἀνὰ τὸν κόσμον. Τὸ Προεδρεῖο τῆς Ὁμοσπονδίας εὐχαρίστησε τὴν Μητρόπολη Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως γιὰ τὴν στήριξη, τὴν ἔμπρακτὴ ἀγάπη καὶ τὸ εὐκρινὲς ἐνδιαφέρον με τὰ ὁποία τὴν περιβάλλει.

Τὸ τριήμερο πρόγραμμα ὁλοκληρώθηκε με τὸν ἐκκλησιασμὸ ὅλων τῶν μελῶν τοῦ Δ.Σ. στὸν Ἱ. Ναὸ Ἀγ. Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης Ἡλιουπόλεως.

(Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως)

Ἱερὰ Μητρόπολις Φθιώτιδος

Μὲ συντονισμένες προσπάθειες τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως μας ἐπιτεύχθηκε ἡ διάλυση τῆς τοπικῆς ὀργανώσεως Χ.Ο.Ε. καὶ ἡ ἐπανένταξη τῶν μελῶν τῆς στοὺς κόλπους τῆς Ἐκκλησίας.

Μὲ ἐγγράφον τοὺς τὰ πρώην μέλη Χ.Ο.Ε. Λαμίας πρὸς τὴν κεντρικὴ διοίκηση τῆς «Χριστιανικῆς Ὁργανώσεως Εἰρήνης» Ἀθηνῶν ἐδήλωσαν ὅτι ἀποκόπτονται ἀπὸ αὐτὴν τὴν ὀργάνωση καὶ ἐπανεντάσσονται στίς τάξεις τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας.

Τὴν ἀπόφασί τοὺς αὐτὴ διετύπωσαν ἐγγράφως καὶ πρὸς τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη μας κ. Νικόλαο, ὁ ὁποῖος τοὺς ἐπεσκέφθη, τοὺς συνεχάρη διὰ τὴν ἀπόφασί τοὺς αὐτὴ, τοὺς εὐλόγησε καὶ τοὺς διεβίβασε ὅτι γίνονται δεκτοὶ

μέ πολλή αγάπη και στοργή στο Σώμα της Τοπικής μας Εκκλησίας.

Με απόφαση της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος ιδρύθηκε στη Λαμία Κέντρο Γάμου και Οικογένειας, τὸ ὁποῖο θὰ λειτουργήσει πιλοτικά με σκοπὸ νὰ ἐπεκταθεῖ καὶ σὲ ἄλλες Ἱερές Μητροπόλεις.

Τὸ Κέντρο πλαισιώνεται ἀπὸ δεκαπέντε συνεργάτες ὄλων τῶν κλάδων τῆς Ἐπιστήμης, οἱ ὁποῖοι προτίθενται νὰ παρέχουν συμβουλές σὲ θέματα γάμου καὶ οἰκογενείας σχετικὰ με τὶς εἰδικότητες καὶ τὶς γνώσεις τους.

Λειτουργεῖ ἤδη Γραφεῖο τοῦ Κέντρου τὸ ὁποῖο φιλοξενεῖται στοὺς χώρους τοῦ πνευματικοῦ κέντρου τοῦ ἱ. Ναοῦ Ἀγίας Βαρβάρας Λαμίας. Λειτουργοῦν, ἐπίσης, στοὺς ἴδιους χώρους Ἐντευκτήριο καὶ Βιβλιοθήκη.

Ἔχουν ἀρχίσει οἱ ἐπαφές με τὰ στελέχη, ἐνῶ ἡ πρώτη συνάντηση τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας με τοὺς μελλονύμφους θὰ γίνει σὲ χρονικὴ στιγμή πρὶν τὸ Πάσχα, ὅπου καὶ θὰ δοθοῦν οἱ ἄδειες γάμου ἐν ἐπισήμῳ τελετῇ. Θὰ ὑπάρξουν καὶ ἄλλες συναντήσεις κατὰ τὸ θέρος καὶ πρὶν τὰ Χριστούγεννα τοῦ 2001.

Τὸ Κέντρο Γάμου καὶ Οἰκογένειας μέσα ἀπὸ τὸ διετὲς Πρόγραμμα Προετοιμασίας Γάμου, σὲ συνεργασία με τὴ Θεολογικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ τὸν καθηγητὴ Α. Μ. Σταυρόπουλο, ἔχει σκοπὸ νὰ ἐνημερώσει γιὰ τὸ Γάμο ὡς μυστήριό αγάπης καὶ νὰ δώσει ὑπεύθυνα τὴν συμβουλευτικὴ πρόταση τῆς Ἐκκλησίας γιὰ τὰ διάφορα θέματα τοῦ γάμου καὶ τῆς οἰκογένειας.

Τὸ Κέντρο Γάμου καὶ Οἰκογένειας εὐελπίζεται νὰ συμπεριλάβει ὅλους αὐτοὺς ποὺ ἐπιθυμοῦν νὰ συνάψουν γάμο με ἐπίγνωση καὶ γνήσια ἀγάπη.

Στὸ Κέντρο ἐντάσσεται καὶ ἡ προσπάθεια παροχῆς βοήθειας πρὸς τὶς ἄγαμες μητέρες, καθὼς καὶ ἡ μέριμνα γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση προβλημάτων σὲ διαλυμένες οἰκογένειες.

Σύμφωνα με παλαιότερη ἐξαγγελία τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας κ. Νικολάου με τὴν ἐγκριση τῆς Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ελλάδος, ἱδρύεται

Σχολὴ Κατηχήσεως τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Φθιώτιδος, γιὰ τὴν ὑπεύθυνη προετοιμασία ἐκείνων ποὺ ἐπιθυμοῦν νὰ προσέλθουν στὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία.

Ἡ Σχολὴ Κατηχήσεως, τελοῦσα ὑπὸ τὴν διεύθυνση τοῦ Σεβασμιωτάτου, εἶναι διμήνου διάρκειας καὶ θὰ λειτουργήσει σὲ δύο μορφωτικούς κύκλους. Ὁ πρῶτος κύκλος κατηχήσεως θὰ λειτουργήσει κατὰ τοὺς μῆνες Φεβρουάριο καὶ Μάρτιο γιὰ μὲν τὴν περιοχὴ Λαμίας στὸ ἐνοριακὸ Πνευματικὸ κέντρο τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Δημητρίου Λαμίας, γιὰ δὲ τὴν περιοχὴ Λοκρίδος στὸ ἐνοριακὸ Πνευματικὸ κέντρο τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ Μεταμορφώσεως Σωτῆρος Ἀταλάντης.

Θα διδάξουν κληρικοὶ καὶ λαϊκοὶ Θεολόγοι Καθηγητὲς τὰ ἐξῆς μαθήματα: Ἐκκλησιαστικὴ Ἱστορία, Ἑρμηνεία τοῦ Συμβόλου τῆς πίστεως καὶ τῶν Ἀγίων Γραφῶν, Ἀγιολογία, Χριστιανικὴ Ἠθικὴ καὶ Λειτουργικὴ.

Ἐπίσης, δίδεται ἡ δυνατότητα σὲ προσφάτως βαπτισμένους Χριστιανούς ἀδελφούς ἀλλοδαποὺς νὰ παρακολουθήσουν τὰ μαθήματα τῆς Σχολῆς γιὰ συμπληρωματικὴ κατάρτιση στὰ θέματα τῆς πίστεως.

(Ἐκ τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως)

ΡΩΜΑΙΟΚΑΘΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Τὰ διεθνή καὶ ἐλληνικὰ ρωμαιοκαθολικὰ ΜΜΕ ἐξῆραν τὸ γεγονός, ὅτι ἐξ ἀφορμῆς τῆς 1200ῆς ἐπετείου τῆς στέψεως τοῦ Καρλομάγνου, ποὺ ἐγίνε στὴν Ρώμη τὰ Χριστούγεννα τοῦ ἔτους 800 ὑπὸ τοῦ τότε Πάπα Λέοντος Γ', ὁ Πάπας Ἰωάννης Παῦλος Β' σὲ Μήνυμά του πρὸς εἰδικὴν Ἀκαδημαϊκὴν συνεδρίασιν τῆς 16ης Δεκεμβρίου 2000 ἐτόνισεν, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, τὰ ἐξῆς:

«Ἡ ἀνάμνηση αὐτοῦ τοῦ ἱστορικοῦ γεγονότος μᾶς καλεῖ νὰ στρέψομε τὸ βλέμμα μας ὄχι μόνο στὸ παρελθὸν ἀλλὰ καὶ στὸ μέλλον. Ἡ ἀνάμνηση πράγματι συμπίπτει με τὴν ἀποφασιστικὴ φάση σύνταξης τῆς "Χάρτας τῶν Βασικῶν Δικαιωμάτων τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἑνώσεως".

»Αὐτὴ ἡ σύμπτωση μᾶς καλεῖ νὰ σκεφτοῦμε τὴν ἀξία ποὺ ἀκόμη καὶ σήμερα διατηρεῖ ἡ πολιτισμικὴ καὶ θρησκευτικὴ μεταρρύθμιση ποὺ προώθησε ὁ Καρλομάγνος: ἡ σπουδαιότητά της

είναι πράγματι πολύ μεγαλύτερη από τὸ ἔργο πού αὐτὸς διεξήγαγε γιὰ τὴν ὑλικὴ ἐνοποίηση τῶν διαφόρων πολιτικῶν πραγματικοτήτων τῆς Εὐρώπης τῆς ἐποχῆς ἐκείνης.

»Ὁ Καρλομάγνος συνέβαλε στὴ μεγαλειώδη σύνθεση ἀνάμεσα στὴν κουλτούρα τῆς κλασσικῆς ἀρχαιότητος, κυρίως ρωμαϊκῆς, καὶ τὶς κουλτοῦρες τῶν γερμανικῶν καὶ κελτικῶν λαῶν, σύνθεση πού ἔγινε μὲ βάση τὸ Εὐαγγέλιο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ...

»Οἱ ἰδεολογίες πού προκάλεσαν ποταμούς δακρύων καὶ αἵματος κατὰ τὸν 20ὸ αἰῶνα, βγήκαν ἀπὸ μιὰ Εὐρώπη πού θέλησε νὰ λησμονήσει τὰ χριστιανικὰ τῆς θεμέλια.

»Τὸ καθῆκον πού ἀνέλαβε ἡ Εὐρωπαϊκὴ Ἐνωση νὰ διατυπώσει μιὰ «Χάρτα τῶν βασικῶν δικαιωμάτων» ἀποτελεῖ μιὰ προσπάθεια γιὰ νέα σύνθεση, στὴν ἀρχὴ τῆς νέας χιλιετίας, τῶν θεμελιωδῶν δικαιωμάτων ἀπὸ τὰ ὁποῖα ὀφείλει νὰ ἐμπνέεται ἡ συμβίωση τῶν εὐρωπαϊκῶν λαῶν...

»Δὲν μπορῶ νὰ κρύψω τὴν ἀπογοήτευσή μου ἀπὸ τὸ γεγονὸς ὅτι δὲν εἰσῆχθη στὸ κείμενο τῆς Χάρτας οὔτε μιὰ ἀναφορὰ στὸ Θεό, ὁ ὁποῖος ἐξάλλου εἶναι ἡ ὕψιστη πηγὴ τῆς ἀξιοπρέπειας τοῦ ἀνθρώπινου προσώπου καὶ τῶν βασικῶν του δικαιωμάτων.

»Δὲν μπορούμε νὰ λησμονοῦμε ὅτι ἦταν ἡ ἄρνηση τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν ἐντολῶν του, πού δημιούργησε, κατὰ τὸν περασμένο αἰῶνα, τὴν τυραννία τῶν εἰδώλων, πού ἐκφράστηκε μὲ τὴν ἐξύψωση μιᾶς φυλῆς, μιᾶς τάξης, τοῦ κράτους, τοῦ ἔθνους, τοῦ κόμματος, στὴ θέση τοῦ ζωντανοῦ καὶ ἀληθινοῦ Θεοῦ.

»Ἀκριβῶς μέσα στὸ φῶς τῶν συμφορῶν, πού ξέσπασαν πάνω στὸν 20ὸ αἰῶνα, γίνεται κατανοητὸ πόσο τὰ δικαιώματα τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ ἀνθρώπου ἐπιβεβαιώνονται μαζί εἴτε πέφτουν μαζί!

»Παρὰ τὶς πολλὰς εὐγενεῖς προσπάθειες, τὸ κείμενο γιὰ τὴν «Εὐρωπαϊκὴ Χάρτα» δὲν ἱκανοποίησε τὶς δίκαιες προσδοκίες πολλῶν. Θὰ μπορούσε, εἰδικά, νὰ ἀποδειχθεῖ πιὸ θαρραλέα ἢ ὑπεράσπιση τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῆς οἰκογένειας. Εἶναι πράγματι περισσότερο κι ἀπὸ δικαιολογημένη ἡ ἀνησυχία ἀπὸ τὴν προστασία αὐτῶν τῶν δικαιωμάτων, πού δὲν κατανοοῦνται καὶ δὲ γίνονται πάντοτε σεβαστὰ ὅσο πρέπει.

»Σὲ πολλὰς εὐρωπαϊκὰς Χῶρες αὐτὰ ἀπειλοῦνται, γιὰ παράδειγμα, ἀπὸ τὴν πολιτικὴ πού εὐνοεῖ τὶς ἐκτρώσεις, οἱ ὁποῖες σχεδὸν παντοῦ ἔχουν νομιμοποιηθεῖ, ἀπὸ τὴ στάση πού διευκολύνει ὅλο καὶ περισσότερο τὴν εὐθανασία, καί, τελευταῖα, ἀπὸ κάποια νομοσχέδια σὲ θέματα γενετικῆς τεχνολογίας, πού δὲ σέβονται ὅσο πρέπει τὴν ἀνθρώπινη ποιότητα τοῦ ἐμβρύου.

»Δὲν ἀρκεῖ νὰ τονίζεται μὲ μεγάλα λόγια ἡ ἀξιοπρέπεια τοῦ ἀνθρώπου, ὅταν αὐτὴ παραβιάζεται σοβαρὰ ἀπὸ τοὺς ἴδιους τοὺς κανόνες τῆς νομοθεσίας!» («Ἐνοριακὲς Καμπάνες», Ἐφημερίς τῶν ΡΚαθολικῶν Σύρου, ἀρ. 525, 1 Φεβρ. 2001).

– Ὁ Πάπας τὸ τέλος Ἰουνίου (23 ἕως 27) θὰ ἐπισκεφθῇ τὴν Οὐκρανία. Γιὰ τὸ ἐπικείμενον αὐτὸ γεγονὸς ἐκδηλώνονται πολλὰς ἐπιφυλάξεις καὶ ἀντιδράσεις ἐκ μέρους τῶν Ὁρθοδόξων.

– Ὁ Πάπας ἐξέλεξε 37 νέους καρδινάλιους, ἀνάμεσα στοὺς ὁποίους εἶναι ἀφ' ἐνὸς ὁ διαδεχθεὶς τὸν ἐπιφανῆ ἐπίσκοπον Pierre Duprey στὴν Γραμματεία τοῦ Παπικοῦ Συμβουλίου γιὰ τὴν ἐνότητα τῶν Χριστιανῶν πρῶην ἐπίσκοπος τῆς γερμανικῆς ἐπαρχίας Rottenburg-Stuttgart Βάλτερ Kasper καὶ ἀφ' ἑτέρου ὁ 80ετῆς Δογματικὸς θεολόγος Leo Scheffczyk, Ὁμότιμος Καθηγητῆς τῆς ΡΚαθολικῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Μονάχου, στὴν ὁποία διεδέχθη τὸν ἐπιφανῆ Καθηγητὴν Michael Schmaus. Θεωρεῖται ὡς «ὑπερασπιστὴς τῆς πνευματικῆς αὐτονομίας τῆς Θεολογίας». Οἱ Γερμανοὶ πιστοί, ὡς μᾶς εἶχε πληροφορήσει ἡ «Kirchenzeitung» (Bistum Hildesheim) (28 Ἰαν. 2001) εἶχαν ἐκφράσει τὴ δυσφορία τους, διότι στὴν ἐκλογή τῶν 37 καρδινάλιων παρεθεωρήθησαν ἐπιφανεῖς Γερμανοὶ ἐπίσκοποι, ὡς οἱ Karl Lehmann (Mainz) καὶ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Johannes Joachim Degenhardt (Paderborn). Ὁ Πάπας, μετὰ τὴν γνωστοποίησιν τῆς δυσφορίας αὐτῆς, ἀνεκοίνωσεν αἰφνιδίως ὅτι ἐξέλεξε ἄλλους ἐπτὰ καρδινάλιους, ἀνάμεσα στοὺς ὁποίους καὶ οἱ δύο αὐτοὶ Γερμανοί. Ἔτσι ὁ ἀριθμὸς τῶν νέων καρδινάλιων ἀνῆλθεν εἰς 44(!), ὡς μᾶς πληροφορεῖ τὸ Δελτίον πληροφοριῶν ΚΝΑ (= Katholische Nachrichten Agentur).

– Ὁ διεθνὴς Ρωμαιοκαθολικὸς Τύπος ἐξακολουθεῖ νὰ ἐξαίρη τὸ γεγονὸς, ὅτι τὴν 29ῃ Νοεμβρίου 2000 ἡ Σύνοδος τοῦ Πατριαρχείου τῶν

«Ἑλληνοκαθολικῶν Μελχιτῶν», ποῦ συνήλθε στὴν Βηρυττό, ἐξέλεξε Μελχίτην Πατριάρχην Ἀντιοχείας καὶ πάσης Ἀνατολῆς τὸν ἐπίσκοπον Λουτφί, Πατριαρχικὸν Ἐξαρχον στὴν Ἱερουσαλήμ. Τοῦτο ἐγίνε μετὰ τὴν παραίτησι τοῦ ὑπεργήρου Πατριάρχου Μαξίμου Ε΄ Χακίμ. Ὁ νέος Πατριάρχης ἔλαβε τὸ ὄνομα Γρηγόριος Γ΄ (Λαχάμ).

Ε.Δ.Θ.

ΠΡΟΤΕΣΤΑΝΤΙΣΜΟΣ

Ἡ Αὐστριακὴ Εὐαγγελικὴ-Λουθηρανικὴ Σύνοδος σὲ ἀνακοίνωσί της ἐξέφρασε τὴν ἀπογοήτευσί της γιὰ τὴ γνωστὴ ΡΚαθολικὴ Διακήρυξι «Dominus Jesus», ἡ ὁποία «ἐπιβαρύνει» τὸ οἰκουμενικὸν κλίμα. Ὡς προσέθεσεν ἡ Σύνοδος αὐτῇ, «ἡ Εὐαγγελικὴ Ἐκκλησία εἶναι χωρὶς κάποιον περιορισμὸν Ἐκκλησία ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς Βιβλικῆς Μαρτυρίας».

– Ὁ Πρόεδρος τοῦ Παγκοσμίου Λουθηρανικοῦ Συνδέσμου ἐπίσκοπος Christian Krause σὲ δημοσίᾳ συνέντευξί του στὸ Ραδιόφωνο τοῦ Βα-

τικανοῦ ἐδήλωσεν, ὅτι ἡ διακήρυξις τοῦ Βατικανοῦ «Dominus Jesus» καθιστᾷ δυσχερῇ τὸν οἰκουμενικὸν διάλογον, ἐφ' ὅσον ἀμφισβητεῖ τὸν ἐκκλησιαστικὸν χαρακτήρα τῶν μὴ ΡΚαθολικῶν Ἐκκλησιῶν. Γι' αὐτὸ ἀρνήθηκε τὴ συμμετοχὴ στὶς οἰκουμενικὲς λατρευτικὲς ἐκδηλώσεις τῆς Ρώμης γιὰ τὴν ἑβδομάδα προσευχῆς γιὰ τὴν ἐνότητα. «Ἐκπροσωπῶ –εἶπε– τὴν Λουθηρανικὴ Ἐκκλησία καὶ ὅχι ὅποιανδήποτε χριστιανικὴν ἑνωσιν».

– Ἀντιθέτως πρὸς τὰ προηγούμενα, ὁ νέος Ἐπίσκοπος τῆς Εὐαγγελικῆς-Λουθηρανικῆς Ἐκκλησίας στὴν Πολωνία Janusz Jagucki θεωρεῖ ὡς «κάτι αὐτονόητον» τὴν στενὴν συνεργασίαν μὲ τοὺς ΡΚαθολικοὺς στοὺς τομεῖς τῆς Ἱεραποστολῆς καὶ τῆς Διακονίας, ὅπως τόνισε στὴ Βαρσοβία πρὸς τοὺς δημοσιογράφους. Προσέθεσεν, ὅτι οἱ δύο Ἐκκλησίες, γιὰ νὰ εἶναι ἀξιόπιστες, πρέπει νὰ ἀλληλοβοηθοῦνται καὶ νὰ ὀργανώσουν οἰκουμενικὲς λειτουργίες καὶ λατρευτικὲς ἐκδηλώσεις.

Ε.Δ.Θ.

